

မုံရွာမြို့ မဟာလယ်တီတိုက် ကျွန်းပြုအကျဉ်
လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး
မြတ်ဗုဒ္ဓဘေ

ဝေါဏသုရာဒိဒိပနီ

ဝေါဏသုရာဒီပနီ မာတိကာ

နွားတရားအကျဉ်းအဓိပ္ပာယ်
ပဋိညာဉ်

သုတ္တန်ပါတ်လာအဓိပ္ပာယ်

နာရဒ ဇာတ်လာအဓိပ္ပာယ်

သရဉာဏ် ဇာတ်လာအဓိပ္ပာယ်

တေမိယဇာတ်လာ အဓိပ္ပာယ်

နွားတရားအကျယ်အဓိပ္ပာယ်

သေအရက်တရား

နွားမြင်းပြိုင်ပွဲ တရား

လောင်းကစားပွဲကြည့်သူတို့ သတိပြုရန်

ကျက်မှတ်ရန် ပါဠိအနက်များ

အရိပ်နေလျက် အခက်မချိုးရ

နွားမေတ္တာစာ

ဝေါဏသုရာဒီပနီ မာတိကာ ပြီးပြီ။

ဂေါဏသုရာဒီပနီ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နွားတရားအကျဉ်းအဓိပ္ပါယ် ပဋိညာဉ်

အထက် အောက် မြန်မာနိုင်ငံရှိ အမြို့မြို့အရွာရွာ ဗုဒ္ဓဘာသာ
ဝင် ရှင်လူအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့အား ကြားသိကြစေရန် သုတ္တန်
ပါဠိတော်အထွက် အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကို ဖော်ပြလိုက်အံ့။

သုတ္တန်ပါတ်လာအဓိပ္ပါယ်

(၁)အမှတ်

လူတို့၏အကျိုးစီးပွားတို့ကို အမြဲနိစ္စ ဆောင်ရွက်ကြပေကုန်သောကဲ့၊
နွားသတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည် လူတို့ ၏ အမိနှင့်တူကုန်သည်၊ အဖနှင့်
တူကုန်သည်၊ အစ်ကိုညီသား မောင်ဖွားတသင်း သားရင်းသမီးရင်း
ဆွေရင်း မျိုးရင်းနှင့် တူကုန်သည်ဟူ၍ဟောတော်မူသည်။ [တစ်ရပ်]

(၂)အမှတ်

လူအပေါင်းတို့သည် ကဲ့၊ နွား သတ္တဝါတို့၏လုပ်စာ ထမင်း အာဟာရ
အတွက်နှင့် အသက်ရှည်၍ တည်နေနိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်ရကား ကဲ့၊
နွား သတ္တဝါတို့သည် အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ဗလ- ဟူသော ကောင်းကျိုးကြီး
၄-ပါးတို့ကို လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့အား နေ့စဉ်ပေးအပ်ချီးမြှောက်
ထောက်ပံ့ လျက်ရှိနေ ကြသည် ဟု ဟောတော်မူသည်။ [တစ်ရပ်။]

(၃)အမှတ်

ကျွဲ၊ နွား သတ္တဝါတို့ကို လူသတ္တဝါတို့က မိဘ ဆွေမျိုးတို့နှင့် အတူ ကြည်ဖြူကြသောအခါ၌ သမ္မာဒေဝနတ် အပေါင်းတို့သည် လူသတ္တဝါတို့ကို ဆွေမျိုး ဉာတကာတို့နှင့် အတူ ကြည်ဖြူ လေးမြတ် စောင့်ကြပ် ကြည့်ရှုကြပေကုန်၏။ လူတို့၌လည်း ကောင်း၊ ကျွဲ၊ နွား သတ္တဝါတို့၌လည်းကောင်း၊ ရောဂါဆိုး ကပ်ဥပဒ်မျိုးတို့ကို မပေါ်မပေါက်မကျ ရောက်နိုင်အောင် စောင့်ရှောက်ကြပေကုန် ၏ဟူ၍ ဟောတော်မူသည်။ [တစ်ရပ်။]

(၄)အမှတ်

အကြင်အခါ၌ လူသတ္တဝါတို့သည် ကျွဲ၊ နွားသတ္တဝါမျိုးတို့၌ ကတညူတာ၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာတရား နည်းပါးကြကုန် ၏။ အဆမတန် စေစား ခိုင်းစေကြကုန်၏။ ပြင်းထန်စွာရိုက် နှက်ညှဉ်းပန်းကြကုန်၏။ သတ်ဖြတ် စားသောက်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ၌ သမ္မာဒေဝ နတ်အပေါင်းတို့သည် လူသတ္တဝါတို့၌ မေတ္တာ၊ ကရုဏာတရား ကင်းရှင်းကြကုန်၏။ ကိုယ်စောင့်နတ်တို့သည် ကိုယ်ကို မုန်းကြကုန်၏။ အိမ်စောင့်နတ်တို့သည် အိမ်သူ အိမ်သားတို့ကို မုန်းကြကုန်၏။ ရွာစောင့်နတ်တို့သည် ရပ်သူ ရပ်သားတို့ကို မုန်းကြကုန်၏။ မြို့စောင့်နတ်တို့သည် မြို့သူ မြို့သားတို့ကို မုန်းကြကုန်၏။ တိုင်းစောင့်နတ်၊ ပြည်စောင့်နတ်တို့သည် တိုင်းသူပြည်သားတို့ကို မုန်းကြကုန်၏။ ကြည့်ရှုခြင်း၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို မပြုကြကုန်ပြီ။

ထိုအခါ၌ ဘီလူး၊ သဘက်စသော မိစ္ဆာနတ်ဆိုးတို့သည် အခွင့်ရကြကုန်၏။ ရောဂါဆိုး အနာဆိုး ကပ်ဥပဒ်မျိုးတို့သည် လူတို့၌ လည်းကောင်း၊ ကျွဲ၊ နွားသတ္တဝါတို့၌လည်းကောင်း၊ ပေါ်ပေါက်ကျ

ရောက်ကြကုန်၏ ဟူ၍ ဟောတော်မူသည်။ [တစ်ရပ်။]

[ဤကား သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတော်မြတ်၏ နိတတ္ထ၊ နေယျတ္ထ အနက် အဓိပ္ပါယ် တည်း။]

နာရဒ ဇာတ်လာအဓိပ္ပါယ်

(၅)အမှတ်

ကျွဲ၊ နွားသတ္တဝါတို့ကို အရွယ်ရှိစဉ်အခါ၌ ကောင်းစွာ မွေးမြူမှု၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ အလိမ္မာတို့နှင့် တိုင်းတာ၍စေစား ခိုင်းစေမှုတို့ကို ပြုပြီး၍ အရွယ်လွန်သောအခါ၌ အစာရေစာ ဝစွာကျွေးမွေး၍ ပင်စင်အငြိမ်းစားချမ်းသာစွာ ထားရမည်ဟူ၍ နာရဒဇာတ်ပါဠိတော် မြတ်၌ ဟောတော်မူသည်။

[ဤကား နာရဒဇာတ် ပါဠိတော်မြတ်၏ နိတတ္ထ၊ နေယျတ္ထ အနက် အဓိပ္ပါယ်တည်း။]

သရဘင်္ဂ ဇာတ်လာအဓိပ္ပါယ်

(၆)အမှတ်

လူဖြစ်သောသူတို့မှာ လူတို့၏ဆိုင်ရာဖြစ်သော၅-ပါးသောသိက္ခာ ပုဒ်၊ ရဟန်းဖြစ်သော သူတို့မှာ ရဟန်းတို့၏ ဆိုင်ရာဖြစ်သော ၂၂၇-ပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့ကို လုံခြုံစွာ စောင့်ထိန်း၍ ကိုယ်အမှု၊ နှုတ်အမှု စင်ကြယ်မှုသည် သီလနှင့် ပြည့်စုံသော သီလဝန္တ၏ ပဓာနအင်္ဂါတည်း။

လူဖြစ်စေ၊ ရှင်ဖြစ်စေ သူတစ်ပါးတို့အား အသိအလိမ္မာ ပညာ တိုးပွားအောင် တရားကျမ်းဂန်နှင့် ညီညွတ်စွာ ပြောဟောပြသ ဆုံးမ သွင်သင်နိုင်ခြင်းသည် ပဏ္ဍိတ-ဟုဆိုအပ်သော ပညာရှိ၏ ပဓာန အင်္ဂါ တည်း။

မိမိကိုယ်၌ သူတစ်ပါးပြုဖူးသော ကျေးဇူးဂုဏ်ကို မမေ့ မပျောက်
တတ်စွမ်းသလောက် ထင်ရှားအောင် ပြုနိုင်ခြင်း၊ ဂုဏ်ရှိသောသူတို့၏
ဂုဏ်ကို ကြည်ညိုချီးပင့်နိုင်ခြင်းသည် သပ္ပာယ်သ-ဟုဆိုအပ်သော သူတော်
ကောင်း၏ ပဓာနအင်္ဂါတည်း။

ဤပဓာန အင်္ဂါနှင့်တကွ နူးညံ့ပျော့ပျောင်း စိတ်နှလုံးကောင်း
သည်ကို သူတော်ကောင်းဆိုသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာ၌

၁။ ဝိနည်း ပိဋကတော်သည် သီလဝန္တ၏ ပဓာန အင်္ဂါတည်း။

၂။ အဘိဓမ္မာပိဋကတော်သည် ပညာရှိ၏ပဓာန အင်္ဂါတည်း။

၃။ သုတ္တန်ပိဋကတော်သည် သူတော်ကောင်း၏ညပဓာန
အင်္ဂါတည်း။

ဤလောက၌ အချို့သောသူတို့သည် သီလဝန္တသာဖြစ်ကုန်၏။
ပညာရှိ မဟုတ်ကုန်၊ သူတော်ကောင်း မဟုတ်ကုန်။

အချို့သောသူတို့သည် ပညာရှိသာဖြစ်ကုန်၏။ သီလဝန္တ မဟုတ်
ကုန်၊ သူတော်ကောင်း မဟုတ်ကုန်။

အချို့သောသူတို့သည် သူတော်ကောင်းဆိုရကုန်၏။ သီလဝန္တ
မဟုတ်ကုန်၊ ပညာရှိ မဟုတ်ကုန်။

အချို့သောသူတို့သည် သီလဝန္တ၊ ပညာရှိ ဖြစ်ကုန်၏။ သူတော်
ကောင်း မဟုတ်ကုန်။

အချို့သောသူတို့သည် သီလဝန္တ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်၏
ပညာရှိ မဟုတ်ကုန်။

အချို့သောသူတို့သည် ပညာရှိ၊ သူတော်ကောင်းဆိုရကုန်၏။
သီလဝန္တ မဟုတ်ကုန်။

အချို့သောသူတို့သည် သီလဝန္တ၊ ပညာရှိ၊ သူတော်ကောင်းအင်္ဂါ
၃-မျိုးနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။

အချို့သောသူတို့သည် သီလဝန္တ၊ ပညာရှိ၊ သူတော်ကောင်းအင်္ဂါ
၃-မျိုးလုံးမှ ကင်းကုန်၏။

အင်္ဂါ ၃-မျိုးလုံး နှင့် ညီညွတ်သောလူကား အလွန်ရှား၏။

[ဤကား သရဏင်္ဂဇာတ် ပါဠိတော်မြတ်၏ နိတတ္ထိ၊ နေယျတ္ထ အနက်
အဓိပ္ပါယ်တည်း။]

တေမိယဇာတ်လာ အဓိပ္ပါယ်

(၇)အမှတ်

အကြင်သစ်ပင်၏အရိပ်၌ ခို၍ထိုင်ဖူး၏၊ အိပ်ဖူး၏၊ ထိုသစ်ပင်
သည် ထိုသူ၏ ကျေးဇူးရှင် မိတ်ခင်ပွန်းဖြစ်၏၊ ထိုသူသည် ထိုသစ်ပင်ကို
မကောင်းသောစိတ်ဖြင့် အကင်းအခက်ကိုမျှ မချိုးရာ၊ ချိုးခဲ့သော် ခင်ပွန်း
ပြစ်မှားရာရောက်၏၊ သူတော်ကောင်း အင်္ဂါပျက်၏-ဟူ၍ တေမိယ
ဇာတ်ပါဠိတော်မြတ်၌ ဟောတော်မူ၏။

အသက်မရှိသောသစ်ပင်ကို ခုတ်ချိုင်ချိုးဖျက်၍ အကုသိုလ် အစစ်
မဖြစ်သော်လည်း ကတညုတာ-ဟူသော သူတော်ကောင်းအင်္ဂါကို
အသက်မရှိသော သစ်ပင်မှာပင် မပျက်စေရ၊ အလွန်အလေးပြုထိုက်
သော အင်္ဂါဖြစ်၏၊ အလေးမပြုခဲ့သော် အသက်မရှိသော သစ်ပင်
အတွက်နှင့်ပင် သူတော်ကောင်း လက္ခဏာပျက်၏၊ သူယုတ်မာ လက္ခဏာ

သက်၏။ အသက်ရှိသော သတ္တဝါတို့အတွက်မှာ ဆိုဖွယ်ရာ မရှိဟု ပါဠိတော်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ဖော်ဆိုရမည်။

[ဤကားသုတ္တန်ပါဠိတော်တို့၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဖော်ပြချက်တည်း။]

မဟာဗောဓိဇာတ်လာ အဓိပ္ပါယ်

(၈)အမှတ်

မဟာဗောဓိဇာတ်တော်၌ ခတ္တဝိဇ္ဇာဒိဋ္ဌိခေါ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တစ်မျိုးလာရှိ၏။ အကြင်သစ်ပင်၏ အရိပ်၌ခို၍ အိပ်ဖူး၏၊ ထိုင်ဖူး၏၊ အကျိုးတစ်ပါး ရှိမည်ဖြစ်ခဲ့သော် ထိုသစ်ပင်ကို အမြစ်ပါ တူးဖြို ဖျက်ဆီးရာ၏-ဟု မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တစ်မျိုးလာ၏။ အကျိုးတစ်ပါး ရှိမည်ဆိုလျှင် **[ဘ၏နဖူးမှာ သိုက်တူးရာ၏]**ဟူသော လောကစကားများသည် ထိုဒိဋ္ဌိမျိုးမှလာသော စကားတည်း။

ကတညုတာပုဒ်၌ -ကတ-ဆိုသည်ကား ပြုဖူးသော ကျေးဇူးမှု ပေတည်း။

ထိုကျေးဇူးမှုသည်-

၁။ ဂုဏ်ရှိသောသူက ပြုဖူးသောကျေးဇူးမှု၊

၂။ ဂုဏ်မဲ့သောသူက ပြုဖူးသော ကျေးဇူးမှု၊

ဟူ၍ ၂-မျိုးရှိ၏။

ဤလောက၌ အချို့သောသူတို့သည် ဂုဏ်ရှိသောသူက ပြုဖူးသောကျေးဇူးဖြစ်ခဲ့အံ့၊ တစ်ကျပ်တန်မျှကိုပင် တစ်ရာတန်၊ တစ်ထောင်တန်ပြု၍ ပြောဆိုလေ့ရှိကြကုန်၏။ ဂုဏ်မရှိသောသူက ပြုဖူးသော ကျေးဇူးဖြစ်ခဲ့အံ့၊ တစ်ရာတန်၊ တစ်ထောင်တန်ကိုပင် တစ်ကျပ်တန်မျှမှ မပြောချင်ရှိကြကုန်၏။ အလောင်းအလျာမဟုတ်သော လူနုတ်လူဖွဲ

လူစဉ်းလဲတို့၏ လမ်းတည်း။

ဂုဏ်ရှိသောသူ၏ ကျေးဇူးဖြစ်ခဲ့အံ့။ တစ်ကျပ်တန်ကို တစ်ဆယ် တန်မက၊ တစ်ရာတန်မကပြု၍ ပြောဆိုနိုင်ရာ၏။ ဂုဏ်မဲ့သောသူ၏ ကျေးဇူးဖြစ်ခဲ့အံ့။ တစ်ကျပ်တန်ကို တစ်ထောင်တန်မက၊ တစ်သောင်း တန်မကပြု၍ ပြောနိုင်ရာ၏။ ကျွတ်တမ်းဝင်ကြသော သူတော်ကောင်း သူမြတ်လောင်းတို့၏ လမ်းပေတည်း။

နွားတရားအကျဉ်း အဓိပ္ပါယ်ပြီး၏။

နွားတရားအကျယ်အဓိပ္ပါယ်

၁။ အမှတ်အကျယ်ပြဆိုချက်

ဖွားမြင်စ ကာလ၌ အမိ၏ ဝါးဖတ်ထမင်းကို မျိုရသောနေ့မှစ၍ ကျွဲ၊ နွား သတ္တဝါတို့သည် လူတို့အား တစ်နေ့၊ တစ်နေ့လျှင် ၂-ကြိမ် ၂-ကြိမ် အသက်ဖီဝကို ပေးကြပေကုန်၏။ ထိုနေ့မှစ၍ လူတို့သည် ကျွဲ၊ နွားတို့၏ အသက်နှင့် အသက်ရှည်ကြကုန်၏။ ဆန်စပါးပေါများသည့် အတွက် သူဌေး၊ သူကြွယ် ဘုရားတည် , ကျောင်းဆောက် ချမ်းသာ မြောက် အောင် ကျွဲ၊ နွားတို့သည် လူတို့အား စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဥစ္စာဓနတို့ကို နှစ်စဉ်ထာဝရ လုပ်ဆောင်၍ပေးကြပေကုန်၏။

ကျွဲ၊ နွားကျေးဇူး

ဤသို့ဆိုလျှင် လူသတ္တဝါတို့အား ကျွဲ၊ နွားတို့၏ ကျေးဇူးသည် အလွန်ကြီးကျယ်လှ၏။ အမိကျေးဇူး၊ အဖကျေးဇူးနှင့် အလားတူ၏။ “မာတာပီတုဂုဏော အနန္တော” ဆိုသကဲ့သို့ “ဂေါမဟိံသ ဂုဏော

အနန္တော” ဟုအနန္တတစ်ပါး ဆိုထိုက်၏။ မျက်မြင်ဒိဋ္ဌပေတည်း။ ထို့ကြောင့် “ကျွဲ၊ နွားတို့သည် လူတို့၏ အမိနှင့်တူကုန်သည်၊ အဖနှင့် တူကုန်သည်” ဟု ၁-ဂဏန်းအမှတ်မှာ ပါဠိတော်အနက်ကို ပြဆိုခဲ့ပေသတည်း။

၎င်း ၁-ဂဏန်းအမှတ်၌ “အစ်ကိုညီသား မောင်ဖွားတစ်သင်း သားရင်း သမီးရင်း ဆွေရင်း မျိုးရင်းတို့နှင့် တူကုန်သည်” ဟု ဟောတော် မူရာ၌ ထိုဆွေရင်း မျိုးရင်းတို့ကို မိမိကိုယ်တိုင် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း ပြုလုပ် သည်ကို သိရမြင်ရလျှင်ပင် မခံမရပ် နိုင်ရှိကြ၏။ ထိုဆွေရင်းမျိုး ရင်းတို့ကို မိမိကိုယ်တိုင် သတ်နိုင်မည်ဝေးလေစွ၊ သူတစ်ပါးတို့သတ်သည်ကို သိရ၊ မြင်ရလျှင်ပင် မခံမရပ်နိုင်ရှိကြ၏။

နှိုင်းယှဉ်ချက်

ထို့အတူ ကျွဲ၊ နွားသတ္တဝါတို့လည်း မိမိကိုယ်တိုင် ညှဉ်းဆဲနှိပ် စက်နိုင်မည်ဝေးစွ၊ သူတစ်ပါးတို့ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက် သတ်ဖြတ်သည်ကို ကြားသိရလျှင်ပင် ရင်ထုမနာ မသက်သာကြီး ဖြစ်ကြမြဲ ရှေးအရိုးအစဉ်ရှိ သည်ကိုလည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးသတ်ဖြတ်၍ထားသော ဆွေရင်း မျိုးရင်းတို့၏ အသားကိုတွေ့လျှင် စားသောက်လိုသော တဏှာရာဂဖြစ် နိုင်မည်ဝေးစွ၊ မမြင်ဝံ့ဘဲ နှလုံးကွဲမျှ သဲစွာငိုရလိမ့် မည်ဖြစ်သကဲ့သို့ သတ်၍ထားသော နွားသား ကျွဲသားများကို တွေ့မြင်ရလျှင် စားသောက် လိုသော တဏှာရာဂဖြစ်နိုင်မည်ဝေးစွ၊ ရင်ထုမနာ မသက်သာကြီး ဖြစ်ကြမြဲ ရှေးအရိုးအစဉ် ရှိသည်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုပါဠိတော်၌ ပြတော်မူ ပေ၏။

၁-အမှတ် အကျယ်ပြဆိုချက် ပြီး၏။

[၂-အမှတ်အကျယ်မှာအထူးပြဘွယ်မရှိ၊ အကျဉ်းမျှဖြင့် သိသာပြီ။]

၃-အမှတ်အကျယ်ပြဆိုချက်

သူတော်ကောင်း၏ ပဓာနအင်္ဂါ ကတညူတာတရားကို နတ်၊ သိကြားတို့ အလွန်အလေးပြုကြကုန်၏။ အမိအဖတို့နှင့် အလားတူ မျက်မြင်ဒိဋ္ဌ ကျေးဇူးဂုဏ်ကြီးကျယ်လှသော ကျွဲ၊ နွားသတ္တဝါတို့ကို သတ်နိုင်ကြ သောသူ၊ ကျွဲ၊ နွားသတ္တဝါတို့၏ အသားကို စားသောက် နိုင်ကြသောသူတို့၌ ကတညူတာဟူသော သူတော်ကောင်းတရား ပျက်ပြားမှုသည် အလွန်နက်နဲလှ၏။ ထို့ကြောင့် “ကျွဲ၊ နွား သတ္တဝါတို့၏ အသားကို စားသောက်ကြသော လူတို့ကို သမ္မာဒေဝနတ်တို့သည် အလွန်မုန်းကြကုန်သည်” ဟု ၄-ဂဏန်းအမှတ်မှာ ပြဆိုခဲ့ပေသည်။

မင်းမဲ့တိုင်းပြည်

လောက၌ အစိုးရမင်းတို့ မရှိခဲ့လျှင် ထိုနိုင်ငံမှာ ခိုးသူ ဓားပြ သောင်းကျန်း၏။ အစိုးရမင်းအုပ်ချုပ် လျက်ရှိသောအခါ ထိုထိုမြို့၊ ရွာ၌ ရှိနေသော လူဆိုးတို့သည် မခိုးသာ မတိုက်သာ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေကြရကုန် ၏။ အစိုးရမင်း မရှိမူ၍ မင်းမဲ့တိုင်းပြည်ဖြစ်နေသောအခါ ထိုထိုမြို့၊ ရွာရှိ လူဆိုးသူဆိုးတို့သည် ထကြွသောင်းကျန်းကုန်၏။

နှိုင်းယှဉ်ချက်

ထို့အတူ လူ့လောကကို သမ္မာဒေဝနတ်တို့ ကြည်ညိုလေးမြတ် စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှု၍ နေကြသောအခါ လောက၌ရှိနေကြသော ဘီလူး၊ သဘက်အစရှိသော နတ်ဆိုး နတ်ဝါးတို့သည် မသောင်းကျန်းသာ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေကြကုန်၏။ လူတို့ကို အလွန်မုန်းကြသဖြင့် သမ္မာဒေဝနတ် တို့ မကြည့်မရှု ပစ်ထားကြသောအခါ လောကနှင့် အပြည့် ရှိနေကြကုန်

သော ထိုနတ်ဆိုး နတ်ဝါးတို့သည် ထကြွသောင်းကျန်းကြကုန်၏။ ထိုထို ရောဂါဆိုး အနာဆိုး ကပ်ဥပဒ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ဖြစ်စေ၍ လူတို့၏ အဆီ အသွေး ကျွဲ၊ နွားသတ္တဝါတို့၏ အဆီအသွေးတို့ကို စားသောက်ကြကုန် ၏။

အပြစ်ရောက်ပုံ

ထို့ကြောင့် ၄-ဂဏန်းအမှတ်၌ “ ကိုယ်စောင့်နတ်၊ အိမ်စောင့် နတ်၊ ရွာစောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ် အစရှိ ကုန်သော သမ္မာဒေဝနတ် တို့သည် လူ့လောကကို မကြည့်မရှုကြကုန်သဖြင့် မိစ္ဆာနတ်ဆိုးတို့ ထကြွသောင်း ကျန်းကြကုန်သည့်အတွက် လူတို့၌လည်းကောင်း၊ ကျွဲ နွား သတ္တဝါတို့၌လည်းကောင်း ရောဂါဆိုး အနာဆိုးကပ်ဥပဒ်အမျိုးမျိုးတို့ ပေါ်ပေါက်ကျရောက်ရှိနေကြောင်း” ကို ပြခဲ့ပေသည်။

၃-အမှတ် အကျယ်ပြဆိုချက် ပြီး၏။

၄-အမှတ် အကျယ်ပြဆိုချက်

ကျွဲ၊ နွားဖြင့် အသက်မွေးကြကုန်သော လယ်သမား၊ ယာသမား၊ လှည်းသမားတို့၌ ရရှိကြသောဥစ္စာနေတို့မှ ထက်ဝက်ထက်ဝက်သော ဥစ္စာနေတို့သည် ကျွဲ၊ နွားတို့အား ထိုက်တန်ကုန်၏။ လယ်ယာမှ စပါး လုပ်ခွန် တစ်ရာထွက်လျှင် လူနှင့် ကျွဲ၊ နွား ၅၀-စီ ထိုက်တန်၏။ လှည်းတိုက်ရာမှ ငွေဒင်္ဂါးတစ်ကျပ်ရခဲ့လျှင် လူနှင့် ကျွဲ၊ နွား ၅-မူးစီ ထိုက် တန်၏။ အိပ်ရာနေရာ ကောင်းစွာထား၍ အစာရေစာ ဝစွာကျွေးမွေး၍ အားခွန်ဗလနှင့် တိုင်းတာ၍ နံနက်ခင်း ညနေခင်း၌ ဖြည်းညှင်း သာယာ မောင်းနှင်၍ မိမိအစ်ကို ညီသားကဲ့သို့ မေတ္တာ၊ ကရုဏာတရားနှင့်

ခိုင်းစေကြကုန်မှသာလျှင် ကျွဲ၊ နွားတို့အတွက် တစ်ဝက်သော ဥစ္စာကို သုံးစားထိုက်ကြကုန်၏။ ထို့အတူ အရွယ်လွန်သော ကျွဲ၊ နွားတို့ကို မစေမခိုင်း မရောင်းမချပဲ ပင်စင်အငြိမ်းစား ချမ်းသာစွာ ထားနိုင်ကြ ကုန်မှသာ ကျွဲ၊ နွားတို့ကြွေးမြီမှ ကင်းလွတ်ကြကုန်ရာ၏။

အပြစ်ရောက်ပုံ

ထို့ကြောင့် ၅-ဂဏန်းအမှတ်၌ ပင်စင်အငြိမ်းစား ဒေသနာကို နာရဒဇာတ်တော်မှ ထုတ်ဖော်၍ ပြခဲ့ပေသည်။ ဆိုခဲ့တိုင်းမပြုပဲ ကျွဲ၊ နွားတို့အား ထိုက်သောအဖို့ကို သုံးစားသော သူတို့မှာ ကျွဲ၊ နွား သတ္တဝါ တို့၏ သံသရာကြွေးသည် တင်ရှိ၏။ သံသရာကြွေးမည်သည် အဆ ထောင်၊ သောင်း တိုးပွား၏။ သံသရာမရှိသော ဗာလပါပ ဒုဿီလတို့၏ လက်သို့ရောက်ကြရသော ကျွဲ၊ နွားသတ္တဝါများသည် ငရဲထိန်း၊ ငရဲခွေးတို့ ၏လက်သို့ ရောက်ကြရသော ငရဲသူ၊ ငရဲသားတို့နှင့် အလားတူပေ၏။ ပညာ၊ သတိရှိကြစေကုန်။

၄-အမှတ်အကျယ်ပြဆိုချက်ပြီး၏။

၅-အမှတ်အကျယ်ပြဆိုချက်

တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ အရိပ်ခို၍ ထိုင်ဖူး အိပ်ဖူးသော အသက်မရှိ သော သစ်ပင်ကိုပင် အရိပ်ခိုခို အခက်ချိုးချိုး မပြုရာ၊ ပြုခဲ့လျှင် ခင်ပွန်း ပြစ်မှားရာကျ၏။ သူတော်ကောင်းလက္ခဏာ ပျက်၏ဟု ဟောတော်မူ သော တရားတော်သည် ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ နေ-လ အသွင် အလွန်ထင်ရှား လျက် ရှိသောကြောင့် လူတို့၏အသက်သခင်၊ စည်းစိမ်သခင် အရှည် ထာဝရ ဖြစ်ကုန်ကြ၍ မြင့်မိုရ်တောင်ကြီးအသွင် ထင်ရှားသော ကျေးဇူး

ဂုဏ်ရှိသော ကျွဲ၊ နွားတို့၏အသားကို မြိန်မြိန် ရှက်ရှက် နှစ်နှစ် သက်သက် စားသောက်နိုင်ကြသော သူတို့မှာ ကတညုတာ-ဟူသော သူတော် ကောင်းအင်္ဂါကြီး အပျက်ကြီးပျက်၏။ ကျွဲ၊ နွားသတ္တဝါတို့က လူတို့အား နေ့စဉ် အသက် ကိုပေးကြပေကုန်၏။ လူတို့ကကျွဲ၊ နွားသတ္တဝါ တို့အား နေ့စဉ်အသက် သေဘေးကြီးကို ပေးကြကုန်၏။ သတ္တန္တရကပ်ကြီးကို ဖြစ်စေကြကုန်၏။

သတ္တန္တရကပ်

သတ္တန္တရကပ်ဆိုသည်ကား- ရှမ်းပြည် ရှမ်းရွာတို့နှင့်တကွ အထက်နိုင်ငံ၊ အောက်နိုင်ငံတို့၌ တစ်နေ့တစ်နေ့လျှင် သတ်နွား ကောင်ရေပေါင်း တစ်ထောင်ကြွား၍ ရေတွက်သည်ရှိသော် တစ်လ-တစ်လမှာ နွားပေါင်း သုံးသောင်း-သုံးသောင်း သေဆုံး၏။ တစ်နှစ်တစ်နှစ် မှာ နွားပေါင်း သုံးသိန်း ခြောက်သောင်း-သုံးသိန်း ခြောက်သောင်း သေဆုံး၏။ ၁၀-နှစ်-၁၀-နှစ်မှာ နွားပေါင်း သုံးသန်းခြောက်သိန်း-သုံးသန်း ခြောက်သိန်း သေဆုံး၏။

[ဤကားမြန်မာနိုင်ငံမှာ ကျွဲ၊ နွားသတ္တဝါတို့၌ သတ္တန္တရကပ်ကြီး နေ့မစဲညမစဲ တိုက်၍နေပုံတည်း။ ကျွဲနွားတို့အပေါ်၌ ဓားမိုးလှံမိုးကြီး နေ့မစဲ-ညမစဲ ရွာ၍နေပုံတည်း။]

ကြေးငွေပေး၍ စားကြသူတို့၏ ကြေးငွေများသည် နွားသတ် ကုမ္ပဏီတို့ လက်သို့ရောက်သောအခါ သတ်နွား ဝယ်ယူရန် အရင်းနှီး ဖြစ်၏။ ထိုငွေကြေးများနှင့် ကျွဲ၊ နွားတို့ကို ဝယ်ယူ၏။ စားသူရှိ၍ သတ်သူရှိသည် အမှန်ဖြစ်၏။ စားသူတို့က ကြေးငွေပေးကြ၍ နွားသတ်ရုံ တည်နိုင်သည် အမှန်ဖြစ်၏။ ရှမ်းပြည် ရှမ်းရွာတို့နှင့်တကွ အထက် အောက်မြန်မာနိုင်ငံ၌ နွားသတ်ရုံပေါင်း တစ်ထောင်မက များပြား၏။

တစ်နှစ်တစ်နှစ်လျှင် နွားကောင်ရေပေါင်း အသိန်းများစွာသေဆုံး၏။ ဝယ်၍ စားသူတို့၏ ငွေကြေးနှင့် သေဆုံးရသော အမှုအမှန်ဖြစ်၍ တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ ဤနွားသတ္တဝါတို့၌ နေ့မစဲ ညမစဲ တိုက်၍ နေသော သတ္တန္တရကပ်ကြီးသည် နွားသားစားသူတို့က ထူထောင်၍ ထားကြသော ကပ်ဥပဒ်ကြီးပင်ဖြစ်သတည်း။

ကျွဲ၊ နွားသတ္တဝါတို့က လူသတ္တဝါတို့ကို ဒုဗ္ဗိက္ခန္တရကပ်ကြီး မထိမခိုက်ရအောင် အမြဲစောင့်ရှောက်၏။ လူသတ္တဝါတို့က ကျွဲ၊ နွား သတ္တဝါတို့ကို နေ့မစဲ-ညမစဲ သတ္တန္တရကပ်ကြီးနှင့် အတွင်တိုက်သတ်၏။ တစ်နေ့တစ်နေ့လျှင် နွားသတ္တဝါပေါင်း အထောင်မက သေဆုံးရှာကြ၏။

၅-အမှတ် အကျယ်ပြဆိုချက် ပြီး၏။

၆-အမှတ်အကျယ် ပြဆိုချက်

ဝိနည်းတော်၌ နွားသား ကျွဲသားကို မစားအပ်ဟု ပညတ်တော် မရှိ၊ ရဟန်းတော်တို့အဖို့ သတ်သည်ကိုမြင်မှု၊ ကြားမှု၊ ယုံမှားမှု မရှိ၍ တိကောဋီ ပရိသုဒ္ဓိဖြစ်ခဲ့သော် နွားသား ကျွဲသားကို စားအပ်၏။ အာပတ်မရှိရုံမျှနှင့် သူတော်ကောင်းအင်္ဂါ ပြည့်စုံသေးသည် မဟုတ်။ ဝိနည်းတော်မည်သည် အလွန်ရုန့်ရင်းသော ကာယကံ၊ ဝစီကံတို့ကိုသာ ပယ်၏။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ ၄-မျိုးတို့တွင် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ တစ်မျိုးသာ လုံခြုံ၏။ ကြွင်းသော ပါရိသုဒ္ဓိသီလ ၃-မျိုးတို့သည်မူကား သုတ္တန်ဒေသနာတော်နှင့် ညီညွတ်မှ လုံခြုံကုန်၏။

ရဟန်းနှင့် သီလဝန္တ၊ ပဏ္ဍိတအင်္ဂါ

စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလနှင့် ပြည့်စုံရုံရှိသောသူသည် သီလဝန္တ အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံရုံရှိသောသူသည် သီလဝန္တအင်္ဂါနှင့် ညီညွတ်ရုံသာ ရှိသေး၏။ ကတညုတ-ကတဝေဒီ အစရှိသော မနောကံအရာဖြစ်သော စိတ်နှလုံးကောင်းမှု သပ္ပာရိသအင်္ဂါ လိုသေး၏။ အဘိဓမ္မာကျမ်းဂန်တတ်၍ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံရုံရှိသောသူသည် ပဏ္ဍိတအင်္ဂါနှင့် ညီညွတ်ရုံသာရှိသေး၏။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော သပ္ပာရိသအင်္ဂါ လိုသေး၏။

အကျယ်ပြဆိုချက်

ဤလောက၌ အချို့သော ရဟန်းသည် ဝိနည်းတတ်၏ သိက္ခာပုဒ်ကိုအလေးပြု၏။ သီလဝန္တဖြစ်၏။ စိတ်နှလုံးကြမ်း၏။ မာန ခက်ထန်၏။ ဆရာကိုတော်လှန်၏။ ဆင်းရဲသော အမိအဖကိုလုပ် ကြွေးတမှု မပြု။ မြည်တွန်ငေါက်ငန်းလေ့ ရှိ၏။ ပညာရှိတစ်ပါး၏ဂုဏ် ကိုငြူစူ၏။ ပုတ်ခတ်၏။ ကုလမစ္ဆေရ၊ လာဘမစ္ဆေရ၊ ဝဏ္ဏမစ္ဆေရ အားကြီး ၏။ ပညာမဲ့၍ သဒ္ဓါလွန်သူ လူတို့ကြည်ညိုဖွယ်ဖြစ်သော အပေါ်ရံ အမူအရာတို့ကို တံခွန်ပြ၍ ဘုန်းတန်ခိုး လာဘ်လာဘကို အားထုတ်၏။ ပါတိမောက္ခသီလတစ်စိတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ သီလဝန္တသာဆိုရ၏။ “**ကရဏီယမတ္ထကုသလေန**”အစချီသော မေတ္တာသုတ်ပရိတ်တော် ဒေသနာတော်များနှင့် အလွန်ဝေးကွာလျက်ရှိသောကြောင့် ရဟန်းသူတော်ကောင်း မဟုတ်သေး။ ပဏ္ဍိတအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံလျက် စိတ်နှလုံး ကြမ်းတမ်းခြင်း၊ မာနခက်ထန်ခြင်း စသည်ရှိနေသော ရဟန်းကိုလည်း ပညာရှိရဟန်းဟူ၍ ဆိုရ၏။ ရဟန်းသူတော်ကောင်း မဟုတ်သေး။

လူနှင့် သီလဝန္တ, ပဏ္ဍိတအင်္ဂါ

လူတို့၌လည်း အချို့သောသူသည် ၅-ပါးသီလကို စောင့်ထိန်း၏။ ပါဏာတိပါတမူ၌ မိမိ၏ပယောဂကြောင့် သတ္တဝါတစ်ပါး သေဆုံးသော်လည်း မိမိက သေစေလိုသော စိတ်စေတနာမရှိခဲ့လျှင် ကံမမြောက် ဟု ဆိုသောကြောင့် သတ္တဝါအများသေဆုံးရန် အခွင့်ကိုမြင်သော်လည်း သေစေလိုသောစိတ်စေတနာကို ရှောင်ကြဉ်၍ ကိစ္စတစ်ပါးကို အကြောင်းပြုသဖြင့် ထိုထိုပယောဂကိုပြု၏။ အဘယ်သို့ ပြုသင့်သနည်း။ မိမိလယ်တော၌ မြက်တို့ကို ရှင်းလင်းစေရန် အခွင့်ရှိ၏။ ခြံအမှိုက်တို့ကို ရှင်းလင်းစေရန် အခွင့်ရှိ၏။ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန် အမြောက်အများ သေဆုံးမည်ကိုလည်းမြင်၏။ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်တို့ကို သေစေလို၍ ပြုသည်မဟုတ် မြက်ခြံ အမှိုက်တို့ကို ရှင်းလင်းစေလို၍ပြုပါသည်ဟု မီးတိုက်လေ၏။ အသိန်း, အသန်း, ပင်သေသော်လည်း ထိုသူမှာ ကံမမြောက်။ ပါဏာတိပါတ သိက္ခာပုဒ်မပျက်။ ဒုဿီလမဖြစ် သီလဝန္တပင်ဖြစ်၏။ မီးတိုက်မှု ပယောဂကို ငါပြုလိုက်သည်ရှိသော် ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန် အမြောက်အမြား ဧကန်သေလိမ့်မည်ဟု သိမြင်လျက်နှင့် ကရုဏာ မရှိသည့်အတွက် မီးတိုက်နိုင်လျက်ရှိသောကြောင့် ထိုသူကို သူတော် ကောင်းဟူ၍ကား မဆိုရ။

အချို့သောသူတို့သည် ၅-ပါးသီလကို လုံခြုံစွာထိန်းသိမ်း၏။ ဆင်းရဲသော မိဘကိုပစ်ထား၏။ မိဘကို အရိုအသေမရှိ၊ လုပ်ကျွေး တမှု မပြု။ ပညာရှိကို ပုတ်ခတ်၏။ မျက်နှာကြီးငယ်လိုက်၏။ အောက်လူကို နှိပ်စက်၏။ ထိုသူသည် ၅-ပါးသီလ လုံခြုံသည်ဖြစ်၍ သီလဝန္တဟုတ်၏။ ကတညူတာစသော သူတော်ကောင်းအင်္ဂါ မရှိသောကြောင့် သူတော် ကောင်း ဟူ၍ကား မဆိုရ။

တိကောဋိ ပရိသုဒ္ဓ

လူတို့က ကြေးငွေပေး၍ နွားသား၊ ကျွဲသားတို့ကို စားကြသည် အတွက် နွားသတ်ရုံပေါင်း တစ်ထောင်မက တည်ရှိ၍ နေ့မစဲ ညမစဲ ကျွဲ၊ နွားသတ္တဝါပေါင်း သိန်းသောင်းများစွာ သေကျေပျက်စီး၍ နေသည် ကို ကြောင်ကြောင်ကြီး သိမြင်ကြပါကုန်လျက် ကြေးငွေကို အတွင်းပေး၍ အတွင်းစားသောက်၍ နေကြသောသူတို့မှာ တိကောဋိ ပရိသုဒ္ဓ ရှိနေသည့်အတွက် သီလကား မပျက်၊ မြက်ခြုံအမှိုက်တို့ကို မီးတိုက် သောသူနှင့် အလားတူကြကုန်၏။ ကတညတာ၊ ကရုဏာ ဟူသော သူတော်ကောင်းတရားနှင့် အလွန်ဝေးကွာလျက်ရှိကြ၏။ စားမှုပယောဂ ထက် အမဲကုန်သည် ကုမ္ပဏီတို့အား ကြေးငွေပေးမှုသည် သာ၍နက်နဲ ၏။ ထိုကြေးငွေကြောင့် နွားသတ်ရုံတွေ နေ့-ရှည် လ-ရှည် တည်နေသည် အမှန်ဖြစ်၏။ ထိုငွေကြေးကြောင့် တစ်နေ့တစ်နေ့လျှင် နွားပေါင်း ထောင်၊ သောင်း နေ့မစဲ-ညမစဲ အမြဲသေ၍နေသည် အမှန်ဖြစ်၏။ သီလဝန္တ လယ်လုပ် ယောက်ျား၏ မီးဘေးကြောင့် ပိုးမွှား တိရစ္ဆာန် သတ္တဝါပေါင်း အသိန်းအသောင်း သေဆုံးရသည်နှင့် အလားတူ၏။ ဝိနည်း ပညတ်တော် မည်သည် သဗ္ဗညုတမြတ်စွာဘုရားတို့၏ အာဏာမှုကြီးဖြစ်၏။ လွန်ကျူးသောသူတို့မှာ အာဏာဝီတိတ္ထမန္တရာယ်ကြီးထိုက်၏။ ရဟန်း တို့မည်သည် လူတို့လှူဒါန်းရာကို စားသောက်ကြရကုန်သည်ဖြစ်၍ လူတို့နှင့် အိုးစားမကွဲသာ ရှိကြကုန်၏။

အာဏာဝီတိတ္ထမန္တရာယ်

လောက၌ သက်သတ်ရှောင်သောလူမျိုး၊ နွားသား၊ ကျွဲသား ရှောင်သော လူမျိုးနည်းပါး၏။ အာပတ်ကိုပညတ်ခဲ့သည်ရှိသော် မရှောင်

နိုင်သူတို့မှာ အာဏာဝီတိက္ကမန္တရယ်မှု အလွန်များပြားရာ၏။ ရှောင်သူတို့မှာ လူတို့နှင့်အိုးစားကွဲလျက်ရှိသောကြောင့် စားရေး၊ သောက်ရေး အသက်မွေးမှု ကြပ်တည်း၍ နေရာ၏။

ဝေဖန်ချက်

ထို့ကြောင့် ဝိနည်းတော်၌ အာပတ်ကို ပညတ်တော် မမူပေသတည်း။ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးတို့တွင် သီလ၏နယ်သည် ကာယဒုစရိုက်ကြမ်း၊ ဝစီဒုစရိုက်ကြမ်းတို့ကိုသာ ခြုံမိ၏။ မနောဒုစရိုက်သို့ မရောက်၊ သုတ္တန်၌ ဒေသနာသည် မနောဒုစရိုက်ကို ခြုံမိ၏။ မနောဒုစရိုက် ကင်းရှင်းမှ သူတော်ကောင်း ပြီ၏။ ကတညုတာတရား၊ ဗြဟ္မစိုရ်တရားတို့သည် မနောဒုစရိုက် ကင်းရှင်းသူမှာမှ ဖြစ်နိုင်ကြကုန်၏။

[ထို့ကြောင့် ၆-ဂဏန်းအမှတ်မှာ သီလဝန္တအင်္ဂါ၊ ပဏ္ဍိတအင်္ဂါ သူတော်ကောင်းအင်္ဂါ ဟု ပဓာနအင်္ဂါ တခြားစီဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုခဲ့ပေသတည်း။ ပညာ၊ သတိရှိကြစေကုန်။]

၆-အမှတ် အကျယ်ပြ ဆိုချက်ပြီး၏။

၇-ဂ-အမှတ်အကျယ် ပြဆိုချက်

မိမိကိုကျွေးမွေးသောသူ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တိရစ္ဆာန် သတ္တဝါတို့ပင် သိကြကုန်၏။ ရိုင်းစိုင်းလှသော တောတိရစ္ဆာန်တို့သည်ပင်လျှင် ကျွေးမွေးသောသူကို ယဉ်ကြကုန်၏။ ခင်မင်ကြကုန်၏။ ကျေးဇူးသိကြကုန်၏။ ကျွဲသား၊ နွားသားကို စားသောက်ကြသောသူတို့သည် မိမိတို့ကို နေ့စဉ် ကျွေးမွေးကြပေကုန်သော ကျွဲ၊ နွား သတ္တဝါမျိုးတို့ကို မယဉ်နိုင်ကြ ကုန်၊ မခင်မင်နိုင်ကြကုန်၊ ကျေးဇူးမသိနိုင်ကြကုန်၊ အံ့ဩဖွယ်ကြီး ကောင်းလှ၏။

မိမိကို ကျွေးမွေးသူ၌ ဖြစ်ပွားတတ်သော ကတညုတ တရား၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ တရားများသည် ရိုင်းစိုင်းလှစွာသော ခြင်္သေ့၊ သစ်၊ ကျား၊ မြွေ၊ နဂါးစသော တောတိရစ္ဆာန်တို့မှာပင် တည်ရှိကြကုန်၏။ ရွာတိရစ္ဆာန်တို့၌ ဆိုဖွယ်မရှိ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုသူ လူတို့၌ ထိုတရား ၃-ပါး မကပ်နိုင်ရှိနေသည်ကား အလွန်အံ့ဩဖွယ် ကောင်းလှ၏။ ကျွဲ၊ နွားတို့ ၏လုပ်စာ ထမင်းအာဟာရကို စားသောက်ကြသူတို့မှန်လျှင် ကျွဲ၊ နွားသတ္တဝါမျိုးတို့၌ ထိုတရား ၃-ပါး အမြဲတည်ထိုက်လှ၏။

ကတညုတ တရား

ကတညုတတရားသည် သဒ္ဓါနည်းပါး၍ အမိုက်တရား အားကြီး သူတို့၌ ဂုဏ်ရှိ၊ ဂုဏ်မဲ့သို့လိုက်၍ လှုပ်ရှားတတ်၏။ ဂုဏ်ရှိ၍နေသောသူ ပြုသောကျေးဇူးမှုမှာ တစ်မတ်တန်ကို တစ်ရာတန်ပြောချင်တတ်၏။ ထို့ထက် ဂုဏ်ရှိပြန်လျှင် တစ်မတ်တန်ကို တစ်ထောင်တန် ပြောချင် တတ်၏။ ကျေးဇူးပြုသူဂုဏ်ကြီးလေလေ၊ ကျေးဇူးလုံးကြီးလေလေ၊ ဖော်ချင်လေလေဖြစ်၏။

ဂုဏ်မရှိသောသူပြုသော ကျေးဇူးမှာ တစ်ရာတန်ကို တစ်မတ် တန်မျှပြောချင်၏။ ထိုအောက် ဂုဏ်မဲ့ပြန်လျှင် တစ်ထောင်တန်ကိုတစ် မတ်တန်မျှပြောချင်၏။ ပြောမှမပြောချင်ဘဲသော်လည်း ရှိတတ်၏။ ကျေးဇူး ပြုသူဂုဏ်မဲ့လေလေ ကျေးဇူးကိုချေဖျက် ရှုတ်ချလေလေဖြစ်၏။ လူ့အလယ်၌ ကျေးဇူးဖော် မည်ကိုပင် စိုးရိမ်၏။ ကျေးဇူးပြုဖူးသူ ယခုမျှပြစ် ရောက်သည် ပျက်စီးသည်ဆိုလျှင် မိမိအိမ်သို့ လာမည်ကိုပင် ကြောက် ကြ၏။ လမ်းမှာတွေ့ရမည်ကိုပင် စိုးရိမ်၏။ သေ၍သွားပြီဆိုလျှင် ဝမ်း မြောက်၏။ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဆိုသော် ကျေးဇူးဆပ်ရမည်ကို စိုးရလျက် ရှိသောကြောင့်တည်း။

ကျွဲ၊ နွားတို့၏ အနန္တ ကျေးဇူးများကိုမူကား တစ်ပဲတန်မျှ မမြင်ကြကုန်ပြီ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော် ဂုဏ်မရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပြန်လှန်၍ မပြောတတ် မဆိုတတ်သောကြောင့်လည်း ကောင်းတည်း။ ဤသို့လျှင် ကတညုတတရားသည် သဒ္ဓါနည်းပါး၍ အမိုက်တရား အားကြီးလှသော လူတို့၌ လှုပ်ရှား၏။ ဂုဏ်ရှိ၊ ဂုဏ်မဲ့သို့ လိုက်၍ စောက်ထိုးကျွမ်းပြန် မှော်လှန်တိမ်းစောင်း၏။ ထိုသို့ လှုပ်ရှား တတ်သောကြောင့် မလှုပ်မရှား ထက်ကြောင်းကို ထင်ရှားစေခြင်း။

“ယဿ ရုက္ခဿ ဆာယာယ” အစရှိသည်ဖြင့် အသက်မရှိသော သစ်ပင် ၏ ကျေးဇူးကိုပင် မချေဖျက်ထိုက်၊ မရှုတ်ချထိုက်ကြောင်းကို အလောင်း တော် ပညာရှိကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း ကောင်း၊ ဟောတော်မူကြပေကုန်သည်။

လောကကျေးဇူးမျိုးတို့တွင်လည်း အသက်ကိုမွေးမြူ၍ပေးသော ကျေးဇူးသည် အကြီးကျယ်ဆုံးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် လူတို့၌ နွားတို့၏ ကျေးဇူးကို၊ အမိကျေးဇူး၊ အဖကျေးဇူးနှင့် အလားတူပြု၍ လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ကြီးကျယ်လှသော အသက်သခင် စည်းစိမ်သခင်မျိုး ဖြစ်ကြရှာ ကုန်လျက် ကျွဲရှင်၊ နွားရှင်ဖြစ်သူ လူတို့သည် မိမိတို့အိမ်မှာ နှစ်ရှည်လများ ခိုင်းစေ၍ လာခဲ့သော ကျွဲ၊ နွားတို့၏ အသားကိုပင် စားနိုင်ကြကုန်၏။ တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါတို့မှာပင်ရှိကြသော ကတညုတ တရားတည် ထိုသူတို့မှာ မရှိကြကုန်၊ သဒ္ဓါတရား နည်းပါးမှု၊ အမိုက်တရား အားကြီးမှုသည် ဤမျှ လောက် နက်နဲ၏။ အသားကို စားနိုင်ကြသည်ကို မျှီနိုင်ကြသည်ကို မြင်သဖြင့် ကျွဲ၊ နွားတို့၌ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ မရှိကြကြောင်း ထင်ရှား၏။ မေတ္တာ၊ ကရုဏာမရှိကြသည်ကိုမြင်သဖြင့် ကတညုတ တရားမရှိ ကြကြောင်းထင်ရှား၏။

မေတ္တာ, ကရုဏာစိတ်

အကယ်၍ကတညုတစိတ် ကပ်လာသည်ဖြစ်အံ့၊ မေတ္တာစိတ် ကရုဏာစိတ် ဧကန်ကပ်လာလတ္တံ့။ အမိအသား၊ အဖအသားနှင့် အတူ စိတ်မှာထင်မြင်လာ လတ္တံ့၊ အစ်ကို၊ ညီသား၊ သားရင်း၊ သမီးရင်းတို့၏ အသားနှင့်အတူ စိတ်မှာထင်မြင်လာလတ္တံ့၊ စားနိုင် မျှနိုင်မည်ဝေးစွာ နှစ်ရှည်-လများ ခိုင်းစေ၍ မိမိတို့မှာ ခံစံ၍လာခဲ့သော ကျွဲ၊ နွား၏ ကျေးဇူး ဟောင်းတွေ စိတ်ထဲမှာ ပေါ်၍လာသဖြင့် ဝမ်းနည်းပက်လက် မျက်ရည် စက်နှင့် လက်နှင့်မျှ မတို့ချင် မမြင်နိုင် မရှုနိုင်ဖြစ်လာလတ္တံ့၊ ထိုသို့မဖြစ် လာ သမှု၍လာခဲ့သော ကျွဲ၊ နွား၏အသားကို လှီးဖြတ် စဉ်းခုတ် ချက်ပြုတ် ကြော်လှော်၍ မြိန်ရှက်နှစ်သက်စွာ စားနိုင်ကြသော သူတို့၌ သေဆုံး ရှာသော ကျွဲ၊ နွားတို့၏ အနန္တဂုဏ်ကျေးဇူးသည် တစ်မူးတန်မျှ မပေါ် လာပြီ၊ တဏှာအမှိုက်တွင်းမှာ မြုပ်ဆုံးလေတော့သည်၊ အရိပ်ခို ဖူးသော သစ်ပင်၏ ကျေးဇူးကိုပင် မတိမ်ကောစေရဟု ပြခဲ့သောဒေသနာနှင့် ထောက်စာ၍မြော်လိုက်လျှင် ထိုသူတို့၌ ကတညုတတရား လျှပ်ရှားမှု အလွန်နက်နဲလှ၏။

၈-ဂဏန်းအမှတ်မှာ ပြခဲ့သော အကျိုးတစ်ပါး ရှိမည်ဆိုလျှင် **[ဘ၏နဖူးမှာ သိုက်တူးရာ၏]** ဟူသော ခတ္တဝိဇ္ဇာဒိဋ္ဌိ အယူရှိသော လူမျိုးတို့နှင့်ထပ်တူကြလေ၏။ ကတညုတတရား မလျှပ်ရှားနိုင်အောင် ဟောကြားတော်မူသော ဒေသနာတော် အလိုအားဖြင့်မူကား မိမိတို့၌ ကျွဲ၊ နွားတို့၏ ကျေးဇူးသည် အဘယ်မျှလောက်ကြီးသည်ဟု အကုန် မြော်ရှု၍ထားပြီးလျှင် ဤမျှလောက် ကျေးဇူးကိုပြုပေသောသူသည် ဂုဏ်ရှိသောသူဖြစ်ခဲ့အံ့၊ ငါသည် ထိုသူ၏ ကျေးဇူးကို အဘယ်မျှလောက် တင်လိမ့်မည်နည်း၊ ထိုသူ၌ မေတ္တာတရား၊ ကရုဏာတရား အဘယ်မျှ

လောက် တင်လိမ့်မည်နည်း၊ ထိုသူကို သူတစ်ပါးတို့ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း ပြုခဲ့သော်၊ သတ်ဖြတ်ခဲ့သော် အဘယ်မျှလောက် ကြင်နာလိမ့်မည်နည်း၊ သတ်၍သေသော အလောင်းကိုလည်းကောင်း၊ လှီးဖြတ် ခုတ်စဉ်း၍ ထားသော ထိုသူ၏ အသားပုံ အသားစုကိုလည်းကောင်း တွေ့မြင်ရသော် အဘယ်မျှလောက် ကြင်နာစိတ် ရှိမည်နည်း-ဟု ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍ ကျွဲ၊ နွားတို့မှာ ထို့ထက် အဆထမ်းပိုးသာသော ကတညုတစိတ်၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာစိတ်ကို ခိုင်မြဲစွာ ထားရာ၏။ ဤသို့ထားနိုင်မှ “**ယဿရုက္ခဿ ဆာယာယ**” ဟူသော သူတော်ကောင်းအင်္ဂါနှင့် ကောင်းမွန်စွာ ညီညွတ်ရာသတည်း။

[ထို့ကြောင့် ၇-ဂဏန်း အမှတ်မှာ ထိုဂါထာ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို အကျယ်ပြထားခဲ့ပေသတည်း၊ သတိရှိကြစေကုန်]

တဏှာရာဂ သတ္တိ

ခွေးသား၊ ကျီးသားတို့၌ စားစ မရှိသည့်အတွက် မစင်ကိုစားသည်ဟု စက်ဆုပ်၏။ စားစ ရှိသည့်အတွက် မစင်ကိုစားသော ဝက်သားကြက်သားတို့၌ မြိန်ရှက်ကြ၏။ ထို့အတူ စားစမရှိသည့်အတွက် လူသား၌စက်ဆုပ်ကြ၏။ စားစ ရှိသည့်အတွက် နွားသား၊ ကျွဲသားတို့၌ မြိန်ရှက်ကြ၏။ စားစ ရှိခဲ့မူ လူသား၌လည်း မြိန်ရှက်ကြကုန်လတ္တံ့၊ စားစ ရှိခဲ့လျှင် မိမိ၏ အမိအသား၊ အဖအသား၌ပင် မြိန်ရှက်ကြကုန်လတ္တံ့၊ မိမိ၏သားသမီး၏ အသား၌ပင်မြိန်ရှက်ကြကုန်လတ္တံ့၊ စားစ ရှိခဲ့လျှင် မစင်ခွေး ပုပ်တို့၌ပင် မြိန်ရှက်ကြကုန်လတ္တံ့၊ တဏှာ၊ ရာဂတရားမည်သည် ဤမျှလောက် ယုတ်ကန်းညစ်ညမ်း၏။ တဏှာ၊ ရာဂတရားမည်သည် စည်းကမ်းရှိသော တရားမျိုးမဟုတ်၊ ပေါက်လွှတ် အလို

လိုက်ခဲ့လျှင် ခွေး၊ ဝက်တို့၏ တဏှာရာဂနှင့် ထပ်တူဖြစ်၍ သွားလတံ၊ ခွေး၊ ဝက်တို့၌ ညစ်ညမ်းမှုသည် တဏှာ၊ ရာဂ၏ အတတ်ပင်တည်း၊ တဏှာ၊ ရာဂကို ပေါက်လွှတ် အလိုမလိုက်ကြကုန်ရာ၊ ကတညုတာ မင်္ဂလာတရားကို ပွားများ၍ နွားသား၊ ကျွဲသားတို့၌ မြိန်ရှက်နိုင်သော တဏှာ၊ ရာဂတရားကိုဝေးစွာ ရှောင်ခွါကြကုန်ရာ၏။

ကတညုတာမင်္ဂလာ ပွားများပုံ

ယထာ မာတာ ပိတာ ဘာတာ၊

အညေ ဝါ ပိစ ဉာတကာ။

ဟူသော သုတ္တနိပါတ် ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူလျက်ရှိ၏။ အသက်သခင် စည်းစိမ်သခင်ဖြစ်ပေ၍ ကျွဲ၊ နွားတို့သည် လူတို့၏ အမိနှင့်တူကုန်၏။ အဖနှင့်တူကုန်၏။ လူတို့သည် အမိ၊ အဖအသားကို စားနိုင်ကြကုန်လျှင် ကျွဲ၊ နွားတို့၏အသားကို စားနိုင်ကြကုန်ရာ၏။ အမိ၊ အဖတို့၏အသားကို မစားနိုင်ကြကုန်လျှင် ကျွဲ၊ နွားတို့၏ အသားကို လည်း မစားနိုင်ကြကုန်ရာ။

မည်သူသည် အမိ၊ အဖတို့၏ အသားကို စားသည်ဟု ကြားသိရလျှင် လူမဟုတ်၊ ဘီးလူး သားဘက် ခွေး၊ ဝက်၊ တိရစ္ဆာန်တကား ဟု တံတွေး ထွေးကြကုန်လတ္တံ့။ ထို့အတူ ကျွဲသား၊ နွားသားကို စားသည်ဟု ကြားသိရလျှင်ပင် လူမဟုတ်၊ ဘီးလူး သားဘက် တကားဟု တံတွေး ထွေးထိုက်ကုန်၏။ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဆိုသော် အမိ၊ အဖတို့လည်း အသက်သခင်၊ ကျွဲ၊ နွားတို့လည်း အသက်သခင်မျိုးဖြစ်ကြကုန်သောကြောင့်တည်း။

မည်သူသည် အစ်ကိုညီသားတို့၏ အသားကိုစားသည်၊ နှမ ပေါက်ဖော်တို့၏ အသားကိုစားသည်၊ မိမိ၏သားသမီးတို့၏ အသားကို စားသည်ဟု ကြားသိရလျှင် ထို့အတူ တံတွေး ထွေးကြကုန်လတ္တံ့။ ကျွဲ၊ နွားတို့၏အသားကို စားသည်ဆိုလျှင် ထို့အတူ တံတွေးထွေးထိုက်ကုန်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ အစ်ကို ညီသား နှမ ပေါက်ဖော် သားသမီး တို့လည်း အလွန်ချစ်ခင် ကြင်နာအပ်သော သူတို့ဖြစ်ကြကုန်၏။ ကျွဲ၊ နွားတို့ကိုလည်း အလွန်ချစ်ခင်ကြင်နာ အပ်သောသူတို့ ဖြစ်ကြပေကုန် သောကြောင့်တည်း။

[ကတညုတာ မင်္ဂလာတရားပွားများပုံကို ၁-ဂဏန်းအဓိပ္ပါယ် အမှတ်၌လည်း ဖော်ဆိုခဲ့ပေပြီ။]

ညွှန်ကြားချက်

ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ကျွဲ၊ နွားသတ္တဝါတို့၌ ကတညုတာ မင်္ဂလာ တရားကို မျက်မြင်ဒိဋ္ဌ ဉာဏ်ရှိသမျှ ပွားများ၍ ကျွဲသား၊ နွားသားတို့၌ စွဲလမ်းသောတဏှာကို ဝေးစွာရှောင်ခွါကြကုန်ရာ၏။ သုတ္တနိပါတ် ပါဠိတော်၊ တေမိယဇာတ်ပါဠိတော်၊ နာရဒဇာတ်ပါဠိတော်များကို ထိုကျမ်းဂန်များမှာ ကြည့်ရှု၍ယူကြလေကုန်။

၇-၈-အမှတ်အကျယ်ပြဆိုချက်ပြီး၏။

နွားတရားအကျယ် အဓိပ္ပါယ်ပြီး၏။

သေအရက်တရား

အကျဉ်းချုပ်စကား

သေရည်သေရက်တရားကို အတန်ငယ်ပြဆိုအံ့။

**သူရာပါနံ ဘိက္ခုဝေ အာသေဝိတံ နိသေဝိတံ နိရယ
သံဝတ္ထနိကံ တိရစ္ဆာနယောနိ သံဝတ္ထနိကံ
ပေတ္တိဝိသယ သံဝတ္ထနိကံ၊ ယောစ သဗ္ဗလဟူကော
သူရာပါနဿ ဝိပါကော၊ သော ဥမ္မတ္တကသံဝတ္ထနိကော။**

[ပဉ္စကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်။]

ဘိက္ခုဝေ=ရဟန်းတို့၊ သူရာပါနံ=သူရာပါနံ ကံသည်၊ အာသေ ဝိတံ=ထုံ အပ်သည် ရှိသော်၊ နိသေဝိတံ=မှီဝဲအပ်သည် ရှိသော်၊ နိရယ သံဝတ္ထနိကံ=ငရဲ၌ဖြစ်စေတတ်၏၊ တိရစ္ဆာနယောနိ သံဝတ္ထနိကံ=တိရစ္ဆာန် မျိုး၌ဖြစ်စေတတ်၏၊ ပေတ္တိဝိသယ သံဝတ္ထနိကံ=ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်၏၊ သဗ္ဗလဟူကော=အလုံးစုံတို့အောက် အပေါ်ဆုံးဖြစ်သော၊ သူရာပါနဿ=သူရာပါနံ၏၊ ယော ဝိပါကော=အကြင်ဝဋ်ဝိပါကံ အကျိုးသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ သောဝိပါကော=ထိုဝဋ်ဝိပါကံအကျိုးသည်၊ ဥမ္မတ္တက သံဝတ္ထနိကော=အရူးအမျိုးမျိုး၊ အရိုင်းအမျိုးမျိုး၊ အကြမ်းအမျိုးမျိုး၊ အနှမ်းအမျိုးမျိုးကိုဖြစ်စေတတ်၏။

[ပါဠိတော်အနက်]

သူရာပါနံ၏ အကျိုးသည်-

၁။ ပဋိသန္ဓေအကျိုး၊

၂။ ပဝတ္တိအကျိုး၊

ဟူ၍ ၂-ပါးရှိ၏၊ အပါယ်အကျိုး၊ ဝဋ်ဝိပါကံအကျိုး ဟူ၍လည်း

ဆိုရ၏။ ထို-၂-မျိုးတို့တွင်-

အပါယ်အကျိုးကိုပြတော်မူခြင်းငှာ-

**“နိရယသံဝတ္ထနိကံ တိရစ္ဆာနယောနိ သံဝတ္ထနိကံ
ပေတ္တိ ဝိသယသံဝတ္ထနိကံ”**

ဟူ၍ဟောတော်မူ၏။

[ဤပါဠိတော်၌ အသုရကာယ်ဘဝသည် ပြိတ္တာဘဝ၌ အတွင်းဝင်၏
အပါယ် -၄-ပါး၌ ဖြစ်စေတတ်၏ဟူလိုသည်။]

ဝဋ်ဝိပါက်အကျိုးကို ပြတော်မူခြင်းငှာ-

**“ယော စ သဗ္ဗလဟူကော သုရာပါနဿ ဝိပါကော၊
သော ဥပ္ပတ္တက သံဝတ္ထနိကော”**

ဟူ၍ဟောတော်မူ၏။

[သုရာပါနကံ၏ ဝဋ်ဝိပါက် အကျိုးကား အရူးအမျိုးမျိုး၊ အရိုင်းအမျိုးမျိုး၊
အကြမ်းအမျိုးမျိုး၊ အနှမ်းအမျိုးမျိုးကို ဖြစ်စေတတ်၏ ဟူလိုသည်]

ပဋိသန္ဓေအကျိုး

ထို ၂-မျိုးသော အကျိုးတို့တွင် သုရာပါနကံသည် အပါယ်
အကျိုးကို အဘယ်သို့ဖြစ်စေတတ်သနည်းဟူမူကား အကုသိုလ်ကံသစ်
တို့ကိုဖြစ်စေသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အကုသိုလ်ကံဟောင်းတို့ကို
အခွင့်ပေးသော အားဖြင့်လည်းကောင်း အပါယ်အကျိုးကို ဖြစ်စေ
တတ်၏။

အကုသိုလ်ကံသစ်

သုရာပါနကံသည် အကုသိုလ် ကံသစ်တို့ကို အဘယ်သို့ ဖြစ်စေ
တတ်သနည်းဟူမူကား သုရာပါနကံသည် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ

ဟူသော အမိုက်တရားတို့ကို လွန်စွာပွားစီးစေနိုင်၏။ နီဝရဏ တရားတို့ကို လွန်စွာပွားစီးစေနိုင်၏။ လူမှန်းသူမှန်း မသိအောင် အလွန်နက်နဲသော အမူးအယစ် အညစ်မှုတို့ဖြင့် စိတ်ကို လောင်ကျွမ်းစေ၏။ ထိုတရားတို့သည် မနောဒုစရိုက်တရားတို့တည်း။ သေရည် သေရက် မူးယစ်လျက် ပြုအပ်သော ကိုယ်အမူအရာ ဟူသမျှတို့သည် ကာယဒုစရိုက်တို့သာတည်း။ သေရည်သေရက် မူးယစ်လျက်ပြောဆိုသော စကားတို့သည် ဝစီဒုစရိုက်တို့သာတည်း။

သေရည်သေရက် ချိုးစွဲသောသူ၏ ကိုယ်အမူအရာ၊ နှုတ် အမူအရာ၊ စိတ်အမူအရာတို့သည် ယေဘုယျအားဖြင့် ဒုစရိုက်အမူ တို့သာတည်း။ တနေ့ထက်တနေ့ အပါယ်ဝန်၊ သံသရာဝန်လေး၍ သွားတော့သည်။ သေလွန်သောအခါ၌ ထိုဒုစရိုက်တို့တွင် တစ်ခုခုသော ဒုစရိုက်သည် ဇနကကိစ္စနှင့်အကြီးအမှူးဖြစ်၍ ကြွင်းသော ဒုစရိုက်တို့သည် အားပေးကူညီ ဖြစ်ကြကုန်၍ ထိုသူသည် အပါယ်ငရဲသို့ မလွန်ပြီ။ ဤသို့လျှင် သုရာပါနကံသည် အကုသိုလ်ကံသစ်တို့ကို ဖြစ်စေ၍ အပါယ်သို့ချတက်၏။

အကုသိုလ် ကံဟောင်း

သုရာပါနကံသည် အကုသိုလ်ကံဟောင်းတို့ကို အဘယ်သို့ အခွင့်ပေးသောအားဖြင့် အပါယ်သို့ချနိုင် သနည်းဟူမူကား သံသရာ၌ ကျင်လည်၍ နေကြကုန်သော သတ္တဝါတို့အား သူတော်ကောင်းတရားနှင့် တွေ့ကြုံရသောဘဝ အလွန်နည်းပါးကြ၏။ ဘဝတစ်ထောင်မှာ တစ်ခါတစ်ရံမျှ မတွေ့မကြုံကြရ။ ဘဝတစ်သောင်းမှာ တစ်ခါတစ်ရံမျှ မတွေ့မကြုံကြရ။ ဘဝတစ်သိန်းမှာ တစ်ခါတစ်ရံမျှ မတွေ့မကြုံကြရ။ ဒုစရိုက်အမိုက်အမဲတို့နှင့်ကုန်ခဲ့သောဘဝတို့သာ အလွန်များကုန်၏။ တစ်

ယောက် တစ်ယောက်သော သတ္တဝါ၏သန္တာန်မှာ အပါယ်ငရဲသို့ ပစ်ချရန် အကုသိုလ်ကံဟောင်းတို့သည် အသင်္ချေယျ အနန္တ ပါရှိ၍နေကြကုန်၏။

သုရာပါနမူသည် ထိုအကုသိုလ်ကံဟောင်းတို့ကို အားပေး အားမြှောက် အထောက်အကူကြီးဖြစ်၏။ အကုသိုလ်ကံဟောင်းတို့သည် အရပ်ရပ် အရွာရွာ၌ ရှိနေကြကုန်သော သူခိုး၊ ဓားပြတို့နှင့် အလား တူကြကုန်၏။

သုရာပါနံကံသည် တစ်ခုသော ရွာအလယ် ရပ်အလယ်၌ ရှိနေ သော သူခိုးလက်ခံကြီး ဓားပြလက်ခံကြီး ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး သူခိုး၊ ဓားပြတို့သည် ထိုရွာ၌ ခိုးခွင့်တိုက်ခွင့် ကောင်းကောင်းရကြကုန်၏။

နှိုင်းယှဉ်ချက်

ထို့အတူ သုရာပါနမူ ရှိနေသမျှကာလပတ်လုံး ထိုသတ္တဝါ သန္တာန်မှာ အကုသိုလ်ကံဟောင်းတို့သည် အကျိုးပေးခွင့် ရကြကုန်၏။ အပါယ်ငရဲသို့ ပစ်ချခွင့်ရကြကုန်၏။ ထိုသတ္တဝါသန္တာန်မှာ ကုသိုလ် ကံဟောင်းတို့သည် လှုပ်ရှားခွင့် မရရှိကြကုန်၊ သုရာပါနမူကို မစွန့်မူ၍ သေခဲ့သည်ရှိသော် ထိုသူသည် ဒုစရိုက်ကံဟောင်းတို့လက်မှ မလွတ်နိုင်ပြီ၊ ဧကန် အပါယ်ငရဲသို့ ကျရောက်လတံ့၊ ဤသို့လျှင် သုရာပါနံကံသည် အကုသိုလ်ကံဟောင်းတို့ကို အခွင့်ပေးသောအားဖြင့် အပါယ်ငရဲသို့ ပစ်ချ တက်၏။ အဘယ်မည်သော အပါယ်ငရဲသို့ ပစ်ချသနည်းဟူမူကား ရောရဝငရဲကြီးသို့ ပစ်ချ၏။

ထိုရောရုံ ငရဲကြီးသည်-

၁။ ဇာလရောရုံငရဲကြီး

၂။ ဇုမရောရုံငရဲကြီး

ဟူ၍ ၂-ပါးအပြားရှိ၏။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်-

ဇာလရောရုံ ငရဲကြီး

ဇာလရောရုံငရဲကြီးဆိုသည်ကား ငရဲကြီး ၈-ထပ်တို့တွင် စတုတ္ထ ငရဲကြီးပေတည်း။ ထိုငရဲကြီးသည် ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၏ အောက်၌ ဤ လူ့ပြည်မှသည် ယူဇနာပေါင်း ၆-သောင်း ဝေးကွာသောအရပ်၌ ဇမ္ဗူဒီပါ ကဲ့သို့ ကျယ်ဝန်းစွာသော မြေဥမင်တွင်း၌ တည်ရှိ၏။ ရဲရဲညီသော သံမြေပြင်ရှိ၏။ ယဇ်မျိုးအပေါင်းတို့တွင် အရည်ယဇ်မျိုးတို့ကို သောက်မျို ကြကုန်သော သူတို့သည် သေသည်၏အခြားမဲ့၌ ထိုငရဲသို့ ကျရောက် ကြကုန်၏။ ကိုယ်ကောင်တို့သည် တောင်ပမာဏရှိကြကုန်၏။ ခံတွင်း ပေါက် အစရှိကုန်သော ခွါရကိုးပေါက်တို့သည် ချောင်းမြောင်း သဏ္ဌာန် ရှိကြကုန်၏။ တောင်တွင်းသို့ စီးဝင်ကုန်သော ချောင်းရေ မြောင်းရေ တို့ကဲ့သို့ မီးတောက်မီးလျှံနှင့်တကွကုန်သော သံပူရေတို့သည် ထိုခွါရကိုး ပေါက်တို့မှ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းသို့ အမြဲစီးဝင်၍ နေကြကုန်၏။ ထိုသတ္တဝါ တို့သည် အနှစ်တစ်သိန်းစသည်ဖြင့် ပြင်းထန်လှစွာသော ဒုက္ခဝေဒနာတုံး ကြီးဖြစ်၍ ခံနေကြရကုန်၏။ ထိုငရဲသို့ ကျရောက်သောအခါမှစ၍ အသက်တစ်ခါရှုမျှ သက်သာရာ မရကြကုန်ပြီ။

[သေရည်သေရက် သောက်စားကြသူတို့သတိမူကြလေကုန်]

ဓမ္မရောရဏ ငရဲကြီး

ဓမ္မရောရဏငရဲကြီးဆိုသည်ကား ထိုဇာလရောရဏ ငရဲကြီးမှ အောက်၌ ယူဇနာတစ်သောင်း ငါးထောင် ကွာခြားသော မြေဥမင်ကြီး အတွင်း၌ ရဲရဲညီးသော သံမြေအပြင်ရှိ၏။ ယင်မျိုး ၅-ပါးတို့တွင် ဘင်ဘိန်း စသော အခိုးအရှု ယင်မျိုးတို့ကို သောက်ရှုကြကုန်သော သူတို့သည် သေရည်၏အခြားမဲ့၌ ထိုင်ရဲသို့ကျရောက်ကြကုန်၏။ ကိုယ်ကောင် တို့သည် တောင်ပမာဏရှိကြကုန်၏။ ခံတွင်းအပေါက် အစရှိကုန်သော ဒွါရကိုးပေါက်တို့သည် ချောင်းမြောင်း သဏ္ဌာန်ရှိကြကုန်၏ တောင်သို့စီး ဝင် သော ချောင်းရေ မြောင်းရေတို့ကဲ့သို့ အလျှံနှင့်တကွ အလွန်ပူလောင် ခါးငန့်လှစွာသော အခိုးတို့သည် ထိုဒွါရ ၉-ပေါက်တို့မှ ကိုယ်ခန္ဓာ အတွင်းသို့ အမြဲစီးဝင်၍ နေကြကုန်၏ ထိုသတ္တဝါတို့သည် အနှစ် တစ်သိန်းစသည်ဖြင့် အလွန်ပြင်းထန်လှစွာသော ဒုက္ခဝေဒနာတုံး ကြီးဖြစ်၍ ခံနေကြရကုန်၏။ ထိုငရဲသို့ကျရောက်သော အခါမှစ၍ အသက်တစ်ခါရှုမျှ သက်သာရာ မရကြကုန်ပြီ။

[ဘင် ဘိန်း သောက်ရှုသူတို့ သတိမူကြလေကုန်။]

[ဤကား ‘နိရယသံဝတ္ထနိက’ ဟူ၍ ဟောတော်မူသော သုရာပါနကံ၏ ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို ပြဆိုခန်းတည်း]

ပဋိသန္ဓေအကျိုး ပြီး၏။

ပဝတ္တိ အကျိုး

ယခုအခါ ဝဋ်ဝိပါက် အကျိုးကို ပြဆိုအံ့။ ဗုဒ္ဓဘာသာ လူမျိုးတို့မှာ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ တရားတို့ကို အားကိုးကြရကုန်၏။ အဘယ်အကျိုးငှါ

အားကိုးကြရကုန်သနည်းဟူမူ နောင်ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော အရှင်
မေတ္တေယျ မြတ်စွာဘုရားကြီးကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဖူးတွေ့ရ၍ မဂ်
ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်ကို မချွတ်မလွဲ ဧကန် အမှန်
ထုတ်ချောက် ရောက်ပါရခြင်းအကျိုးငှာ ဒါနကိုပြုကြရကုန်၏။ ဥပုသ်
သီလကို စောင့်ထိန်းကြရကုန်၏။ အရှင်မေတ္တေယျ မြတ်စွာဘုရား၏
နောက်မှာ ကမ္ဘာတစ်ရာ ကမ္ဘာတစ်ထောင် ကမ္ဘာတစ်သောင်းအတွင်း၌
ဘုရားပွင့်ခြင်း မရှိပြီ။ သုညကမ္ဘာခေါ်သော ကမ္ဘာအမိုက်တောကြီးတွေ
သွားတော့မည်။ ယစ်မျိုး ၅-ပါးကို မကြဉ်ရှောင်ကြသော သူတို့သည်
မေတ္တေယျ မြတ်စွာဘုရားကို တွေ့မြင်ရလိမ့်မည်ဟု မထင်စားကြ
ရကုန်ပြီ။

ထင်ရှားစေအံ့

ထိုစကားကို ထင်ရှားအောင် ဖော်ပြအံ့။ ယစ်မျိုး ၅-ပါးကို
စားသောက်မှုမည်သည် မိမိတို့စိတ်ကို အရှူးတိုက်မှုသက်သက်၊ အရိုင်း
တိုက်မှုသက်သက်၊ အနှမ်းတိုက်မှု သက်သက်၊ အကြမ်းတိုက်မှု သက်
သက်သာဖြစ်၏။ နေ့ရှည်ရက်များ ထုံ၍သွားသည်ရှိသော် ကိုသန္တာန်၊
စိတ်သန္တာန် ၂-ပါးတို့တွင် ကိုယ်သန္တာန်တစ်ခုလုံးသည် ယစ်မျိုးတုံး
ယစ်မျိုးခဲကြီးဖြစ်၍နေ၏။ စိတ်သန္တာန်သည် မစင်ပုပ်တွင်းမှ ထွက်သော
အခိုးကဲ့သို့ ယစ်မျိုးတုံး ယစ်မျိုးခဲကြီးမှ ထွက်ရသည်ဖြစ်၍ အလွန်ညစ်
ထေး၏။ ကာမဂုဏ် အညစ်တွင်းသို့သာ ညွတ်ကိုင်း၏။ ရင်တွင်း
ဝမ်းတွင်းမှာ သေရည်ခိုး၊ သေရက်ခိုး၊ ဘင်းခိုး၊ ဘိန်းခိုး ပွက်ပွက် ဆူ၍
နေမှ စိတ်ကြည်၏။ ရင်တွင်း ဝမ်းတွင်းမှာ ထိုအခိုး စဲခနဲ ရှိခဲ့လျှင်
စိတ်နောက်၏။ သေရည်သေရက်ကို အမြဲမှီဝဲသောသူတို့မှာ တစ်သက်
လုံးပြု၍ထားသော ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ်

တို့သည် သေရည်သေရက်မှူးယစ်သောအခါ အကျိုးအာနိသင် ယုတ်ညံ့၍ ကုန်ကြကုန်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော် ထိုကုသိုလ်တို့သည် သွားလေရာရာ အစဉ်ပါ၍ ချမ်းသာအမျိုးမျိုးတို့ကို ပေးစေခြင်းငှါ စိတ်အစဉ်၌ အမွှမ်းတင်၍ထားကြသော အရည်ကောင်း၊ အရောင်ကောင်းတို့ပေတည်း။

သေအရက်သောက်စားမှု

သေရည်သေရက် သောက်စားမှုသည်ကား စိတ်အစဉ်ကို အညစ်အညမ်းဖြစ်အောင် ဖျက်ဆီးမှုပေတည်း။ စိတ်ကို အရှုံးတိုက်မှုပေတည်း။ အရိုင်းတိုက်မှုပေတည်း။ အနမ်းတိုက်မှုပေတည်း။ အကြမ်းတိုက်မှုပေတည်း။ စိတ်အစဉ်မည်သည် သတ္တဝါတစ်ယောက်၏ သန္တာန်မှာ ၂-စဉ် ရှိသည်မဟုတ်။ ၁-စဉ်သာရှိ၏။ ပြုပြုသမျှသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့သည်လည်း ထိုစိတ်အစဉ်၌ ရှိနေရကုန်၏။ သောက်သောက်သမျှသော သေရည်သေရက်မှုတို့သည်လည်း ထိုစိတ်အစဉ်ကို ဖျက်ဆီးကုန်၏။ စိတ်ရှူး၊ စိတ်ရိုင်း၊ စိတ်နှမ်း၊ စိတ်ကြမ်းဖြစ်အောင် ပြုရသော မကောင်းမှုကြီးဖြစ်၏။ ထိုကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့သည် သေရည်သေရက်ဖျက်ဆီးမှုကြောင့် အကျိုးအာနိသင် ယုတ်ညံ့၍ ကုန်ကြကုန်၏။

ယုတ်ညံ့ပုံ

ယုတ်ညံ့ပုံကား “ဥမ္မတ္တက သံဝတ္ထနိကော” ဟူသော ပါဠိတော်နှင့်အညီ သုရာပါန ဖျက်ဆီးမှုကြောင့် ထိုကုသိုလ်တို့သည် လူကောင်းဘဝ၊ နတ်ကောင်းဘဝကို မပေးနိုင်ကြကုန်ပြီ။ လူ့ဘဝကိုရသော် လူရှူးလူနှမ်းဘဝကို ပေးကြကုန်၏။ ချင်းရိုင်း၊ ကချင်ရိုင်း၊ ကရင်ရိုင်း ဗမာရိုင်း အစရှိသော လူရိုင်းဘဝကိုပေးကြကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုကုသိုလ်တို့

ကြောင့် တောသူတောင်သူ လူရိုင်းမျိုး လူကြမ်းမျိုး၊ သမုဒ္ဒရာအလယ် ကျွန်းငယ်သူ လူရိုင်းမျိုး လူကြမ်းမျိုးဖြစ်ကြကုန်၏။ နတ်ဘဝကိုပေးသည် ရှိသော် သမ္မာဒေဝနတ်ကောင်းဘဝကို မပေးနိုင်ကြကုန်ပြီ။ နတ်ရူး၊ နတ်ရိုင်း၊ နတ်နှမ်း၊ နတ်ကြမ်းဘဝကိုသာ ပေးနိုင်ကြကုန်၏။

နတ်ရူးနတ်ရိုင်း

နတ်ရူး၊ နတ်ရိုင်း၊ နတ်နှမ်း၊ နတ်ကြမ်းဆိုသည်ကား လောက၌ အစိမ်းသူရဲ သားဘက် တစ္ဆေ မြေဘုတ် ကျတ် အစရှိသည်တို့တည်း။ သမုဒ္ဒရာအလယ် ကျွန်းငယ်တို့၌ ဘီလူးအမျိုးမျိုး၊ ရက္ခိသ်အမျိုးမျိုး၊ ကုမ္ဘဏ်အမျိုးမျိုး၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်ကြမ်းအမျိုးမျိုးတို့တည်း။ ထိုသူတို့သည် ဤကဲ့သို့သော လူရိုင်းနတ်ရိုင်း၊ လူကြမ်းနတ်ကြမ်း ဘဝတို့မှ တစ်ဖန် ရွေ့လျော့ကြကုန်သည်ရှိသော် အပါယ် ၄-ပါးတို့သို့ စုံးစုံးမြုပ်ကြလေ ကုန်တော့သည်။ မေတ္တေယျမြတ်စွာဘုရားနှင့် အဝေးကြီး ဝေးကြကုန် တော့သည်။ အကွာကြီး ကွာကြလေကုန်တော့သည်။ ဤသို့လျှင် ယစ်မျိုး ၅-ပါးကို မရှောင်ကြဉ်ကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးတို့သည် မေတ္တေယျ မြတ်စွာဘုရားကို တွေ့ကြလိမ့်မည်ဟု မထင်စားကြရကုန်ပြီ။ မေတ္တေယျ မြတ်စွာဘုရားနှင့်လွဲကြလျှင်လည်း နောက်သံသရာဒလဟော အမိုက် တော၌ မျောမြဲမျော မြုပ်မြဲမြုပ် မျောလေ မြုတ်လေတော့မည်။

[ဤကား သုရာပါနက်၏ ဝဋ်ဝိပါက်အကျိုးကို ပြဆိုခန်းတည်း။]

ကိစ္စ ၂-ပါး

ယခုအခါ သုရာပါနမှုကို မှီဝဲမိကြကုန်သောသူတို့အား ထို အကုသိုလ်ဓမ္မကို ပပျောက်စေခြင်းငှါ အားထုတ်ရန် နည်းလမ်းကို ပြဆို ပေအံ့။

အားထုတ်ရန် ကိစ္စ

ကြည်ရှောင်သောနေ့မှစ၍ စိတ်သန္တာန်၌ သမာဒါနိရတိတရားကို နေ့စဉ်ပွားများစေခြင်းအကျိုးငှာ “**သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဌာနာဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ**” ဟူသော သိက္ခာပုဒ် ဆောက်တည်မှု ကို တစ်နေ့တစ်နေ့လျှင် အခါများစွာ ရွတ်ဆိုဆောက်တည်ရမည်။

တစ်နည်း အားထုတ်ရန်ကိစ္စ

သင်္ဂြိုဟ် ၉- ပိုင်း၏ သရုပ်, အဓိပ္ပါယ်ကို မြန်မြန် တတ်မြောက်စေတတ်သော ပရမတ္ထသံခိပ်ကျမ်းကို အကုန်တတ်မြောက်အောင် အားထုတ်၍ အဘိဓမ္မာ ပရမတ်စကားကို များစွာပြောဟောလေ့ ရှိစေရမည်။ ၉-ပိုင်းလုံး မတတ်နိုင်ရှိခဲ့သော် ၈-ပိုင်းကိုသော်လည်းကောင်း, ၇-ပိုင်းကိုသော်လည်းကောင်း, ၆-ပိုင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝိထိပိုင်းကို ချန်လှပ်၍ ရုပ်ပိုင်းထိ ၅-ပိုင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ စိတ်ပိုင်း, စေတသိက်ပိုင်း, ရုပ်ပိုင်း ဤ ၃-ပိုင်းကိုသော်လည်းကောင်း အားထုတ်ကြရမည်။ သို့မဟုတ် သတိပဋ္ဌာန်ပါဠိတော်ကြီးကိုအရကျက်၍ ဆောင်ရွက်ရမည်။ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်၍ မတတ်နိုင်ရှိခဲ့လျှင် ဓမ္မစကြာသုတ်ပါဠိအနက်ကိုဖြစ်စေ၊ အနတ္တလက္ခဏသုတ် ပါဠိအနက်ကို ဖြစ်စေ၊ အရကျက်၍ တစ်သက်လုံး ဆောင်ရွက်ရမည်။

ဤကိစ္စ ၂-ပါးတို့ကို အသက်ထက်ဆုံး အားထုတ်နိုင်ပါမူကား ရှေးအခါ၌ သောက်စားခဲ့သော သုရာပါန အကုသိုလ်ဓမ္မသည် ရေနှင့် လျော်ဖွပ်၍ ပစ်သကဲ့သို့ ပပျောက်လေ၏။ သုရာပါနကံသည် ကမ္မပထအမှုရင်းမျိုး မဟုတ်လေသောကြောင့် နေရာကျ ကုစားခဲ့လျှင် ပပျောက်လွယ်သော တရားမျိုးဖြစ်၏။ ပဋိသန္ဓေအကျိုး, ပဝတ္တိဝဋ်ဝိပါက်အကျိုး

တို့မှ ကင်းလွတ်စေနိုင်ရန် လွယ်သောအခွင့်ရှိ၏။
သေရည်သေရက်တရား ပြီး၏။

-----*-----

နွားမြင်းပြိုင်ပွဲ တရား

နွားပြိုင်ပွဲ၊ မြင်းပြိုင်ပွဲတရားကိုလည်း အတန်ငယ်ပြလိုက်အံ့။

ယာဉ်မောင်းသူတို့ သတိပြုရန်

အာဝုသော= ငါ့ရှင်၊ ဣဓ= ဤအရပ်၌၊ အဟံ= ငါသည်၊ ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌ
ပဗ္ဗတာ=ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌတောင်မှ၊ ဩရောဟန္တော=ဆင်းသက်သည်ရှိသော်၊
ဝေဟာသံ=ကောင်းကင်၌၊ ဂစ္ဆန္တိ= သွား၍နေသော၊ သူစိလောမံ= သံချွန်
သံစူးလျှင် အမွေးရှိသော၊ ပုရိသံ=ယောက်ျားကို၊ အဒ္ဓသံ=မြင်ရ၏၊
တဿ=ထိုယောက်ျား၏၊ ကာယေ=တစ်ကိုယ်လုံး၌၊ တာသူစိယော=
ထိုသံချွန်သံစူးတို့သည်၊ ဥပ္ပတိတွာ-ဥပ္ပတိတွာ=ပျံတက်၍ ပျံတက်၍၊
နိပ္ပတန္တိ=ကိုယ်ပေါ်၌ အမြဲကျရောက် စူးဝင်ကုန်၏၊ သော=ထိုပြိတ္တာသည်၊
အဋ္ဌဿရံ=အပြင်းအထန် ကျင်နာသံကို၊ ကရောတိ=ပြု၏။

ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ ဧသော သတ္တော=ဤသတ္တဝါသည်၊
ဣမသ္မိယေဝ ရာဇဂဟေ= ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင်၊ သာရထိကော=
မြင်း၊ နွားတို့ကို သံချွန်သံစူးတို့ဖြင့် ထိုး၍ မောင်းနှင်သော ယောက်ျား
သည်၊ အဟောသိ=ဖြစ်၏။

[ဝိနည်း ပါဠိတော်အနက်။]

တဿ=ထိုယောကျာ်းအား၊ ပတောဒ သူစိယာ=နှင့်တံဖျား၌
တပ်အပ်သော သံချွန်သံစူးဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇနဘာဝေါယေဝ=ထိုးသောအခြင်း
အရာသည်ပင်လျှင်၊ နိမိတ္တံ=သေခါနီးတွင် နိမိတ်ထင်သည်၊ အဟောသိ=
ဖြစ်လေ၏၊ တသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ သူစိလောမပေတော=သံချွန် သံစူး
အမွှေးရှိသော ပြိတ္တာသည်၊ ဇာတော=ဖြစ်လေ၏။

[ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာအနက်။]

[မြင်းပြိုင်ပွဲ၊ နွားပြိုင်ပွဲတို့၌ မြင်း၊ နွားမောင်းနှင့်သူတို့ သတိပြုကြရန်
ကျမ်းဂန်အထွတ်ကို ဖော်ပြချက်တည်း။]

လောင်းကစားပွဲကြည့်သူတို့ သတိပြုရန်

တစ်ခုတစ်ခုသော ဒုစရိုက်၌ ဒုစရိုက်အပွား ၄-ပါး၊ ၄-ပါးစီ ထွက်
သည်ကို ဒသဂုံတ္တရ ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည်ကား-

**အတ္တနာစ ပါဏာတိပါတီ ဟောတိ၊ ပရေ စ တတ္ထ
သမာဒပေတိ၊ ပါဏာတိပါတဿ စ ဝဏ္ဏဝါဒီ
ဟောတိ၊ တတ္ထ စ သမနုညော ဟောတိ။**

၄-ပါး ပွားပုံ

- ၁။ ထိုအမှုကို ကိုယ်တိုင်ပြုသူ တစ်ယောက်။
- ၂။ ထိုအမှုကို ပြုဖြစ်လေအောင် နှိုးဆော်တိုက်တွန်း ဝိုင်းဝန်း
ကူညီသူ တစ်ယောက်။
- ၃။ ထိုအမှုကို အလုပ်ကောင်းပြု၍ ချီးမွမ်းစကားနှင့် အားပေး
ထောက်ပံ့ပြုသူ တစ်ယောက်။

၄။ ထိုအမှုမှာ စိတ်တူသဘောတူ ပါဝင်သူ တစ်ယောက်။

[ဤကား ထိုပါဠိတော်အရ ၄-ပါး ပွားပုံတည်း]

နွား၊ မြင်းတို့ကို အဆမတန် ညှဉ်းဆဲသော နွားပြိုင်ပွဲ၊ မြင်းပြိုင်ပွဲ များသည် ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ပါဠိတော်မြတ်၌ တိုက်ရိုက်လာရှိသော ဒုစရိုက်မှုကြီး တစ်မျိုးဖြစ်၏။ နွားလောင်းသူ၊ မြင်းလောင်းသူတို့သည် ထိုဒုစရိုက်မှုကြီး၏ အပွား ၄-ပါးတို့တွင် ပါဝင်လျက်ရှိကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သား ပြီလိုကုန်သော သူအပေါင်းတို့သည် ပြိတ္တာဖြစ်မှု ဝတ္ထုသက်သေ ဒေသနာတန်းလန်း ထိုမျှလောက် ကြမ်းတမ်းသော ဒုစရိုက်မှုကြီးများ အပွားအင်္ဂါတွင် မပါမဝင် ရှောင်ကြဉ် လွတ်ကင်း ကြစေကုန်ရာသတည်း။

[မြင်းပြိုင်ပွဲ၊ နွားပြိုင်ပွဲတို့၌ လက်ရင်း လက်ဖျား နွားလောင်း မြင်းလောင်းသူ ပွဲကြည့်သူတို့ သတိပြုကြရန် ကျမ်းဂန်အထွတ်ကို ဖော်ပြချက်တည်း။]

ကျက်မှတ်ရန် ပါဠိအနက်များ

၁။ ယထာ မာတာ ပီတာ ဘာတာ၊

အညေ ဝါပိစ ဉာတကာ။

ဂါဝေါ နော ပရမာ မိတ္တာ။

ယာသု ဇာယန္တိ ဩသဓာ။ ။

၂။ အနုဒါ ဗလဒါ စေတာ၊

ဝဏ္ဏဒါ သုခဒါ စ တာ။

ဧတမတ္ထဝသံ ဥတွာ၊

နာဿ ဂါဝေါ ဟနိသု တေ။ ။

- ၃။ တတော ဒေဝါ ပိတရော စ၊
 ဣန္ဒြော အသုရ ရက္ခသာ။
 အဓမ္မော ဣတိ ပတ္တန္တိ၊
 ယံ သတ္တံ နိပ္ပတိ ဂဝေ။ ။
- ၄။ တယော ရောဂါ ပုရေ အာသုံ၊
 ဣစ္ဆာ အနသနံ ဇရာ။
 ပသူနဉ္စ သမာရဗ္ဗာ၊
 အဋ္ဌ နဂုတိ အာဂမုံ။ ။
 [သုတ္တနိပါတ် ပါဠိတော်]

၁။ ဂါဝေါ=နွားတို့သည်၊ နော=ငါတို့၏၊ မာတာ ယထာစ= အမိကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပိတာ ယထာစ= အဘကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဘာတာ ယထာစ= မောင်ကြီး မောင်ငယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အညေ ဝါပိ=တစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဉာတကာ ယထာစ= ပေါက်ဖော်သား ချင်း ဆွေရင်းမျိုးရင်းတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နော=ငါတို့၏၊ ပရမာ= အလွန်ဆုံးဖြစ်ကုန်သော၊ မိတ္တာ= အသက်ထက်ဆုံး ချစ်ခင်အပ်ကုန်သော မိတ်ကြီး ဆွေကြီးတို့ပေတည်း၊ ယသု=အကြင်နွားတို့၌၊ ဩသဓာ= ထောပတ်၊ ဆီဦးအစရှိကုန်သော အသက်ရှည်ကြောင်း၊ အနာကင်း ကြောင်း ဆေးကောင်းဆေးမြတ်တို့သည်၊ ဇာယန္တိ=ဖြစ်ပေကုန်၏။

၂။ ဧတာ=ထိုနွားတို့သည်၊ နော=ငါတို့၏၊ အန္ဓဒါစ=အစာ ထမင်းကိုလည်း ပေးကြပေကုန်၏၊ ဗလဒါစ=အားခွန်ဗလကိုလည်း ပေးကြပေကုန်၏၊ တာ= ထိုနွားတို့သည်၊ နော= ငါတို့အား၊ ဝဏ္ဏဒါစ= အရောင်အဆင်းကိုလည်း ပေးကြပေကုန်၏၊ သုခဒါစ= ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာသုခကိုလည်း ပေးကြပေကုန်၏၊ ဧတံ အတ္ထဝသံ= ဤသို့သော

နွားတို့၏ အကျိုးကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကို၊ ဥတွာ= မြော်မြင်သိရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ=ထိုရှေးသူတော်ကောင်း လူအပေါင်းတို့သည်၊ ဂါဝေါ=နွားတို့ကို၊ န ဟနိသု=ရိုက်ပုတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုမျှ မပြုကြပေကုန်။

၃။ ယဒါ=အကြင်အခါ၌၊ ဂဝေ=နွားတို့၏ အပေါ်၌၊ ယံ သတ္ထံ=အကြင်သတ်ဖြတ်သော ဓားလက်နက်သည်၊ နိပ္ပတိ=ကျရောက်၏၊ တတော=ထိုနွားတို့ကို သတ်ကြသော အခါမှစ၍၊ ဒေဝါစ=လူ့လောကကို စောင့်ရှောက်ကြကုန်သောနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပိတရောစ=လူ့လောကကို စောင့်ရှောက်ကြကုန်သော ဗြဟ္မာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြောစ=သိကြားမင်းကြီးသည်လည်းကောင်း၊ အသုရ ရက္ခသာစ=အသုရာနတ်၊ ရက္ခိသ်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အဓမ္မော ဣတိ=လူ့လောကမှာ အယုတ်တမာ မိစ္ဆာတရားကြီးဖြစ်ပေါ်၍လာပြီဟု၊ ပက္ကန္တံ=လူ့လောကကို မမြင်လိုဘဲ ရှောင်လွှဲပစ်ခွာ၍ သွားကြလေကုန်၏။

၄။ ပုရေ=နွားသတ်ယောက်ျား နွားသားစားတို့မပေါ်မီ ရှေးကာလ၌၊ တယော ရောဂါ=အနာရောဂါ ၃-မျိုးတို့သည်သာလျှင်၊ အာသု=လူ့လောက၌ ရှိကြကုန်၏၊ ဣစ္ဆာ=မရှိလျှင် လိုချင်တောင့် ရခြင်းတစ်ပါး၊ အနသနံ= စားချိန်ကျ၍ မစားရခဲ့လျှင် ဆာလောင်ရခြင်းတစ်ပါး၊ ဇရာ=အိုချိန်ကျလျှင် အိုရခြင်းတစ်ပါး၊ [ဤကား အနာ ၃-မျိုးတည်း။] ပဿနံ=နွားသတ္တဝါတို့ကို၊ သမာရမ္မာ=သတ်ဖြတ်စားသောက်ကြသော အခါမှစ၍၊ အဋ္ဌနုဝတိ=၉၈-ပါးသော အနာဆိုး ရောဂါဆိုး ကပ်ဥပဒ်မျိုး တို့သည်၊ အာဂမု=လူ့လောက၌ ဖြစ်ပေါ်၍လာကုန်၏။

[ပါဠိတော်အနက်။]

အရိပ်နေလျက် အခက်မချိုးရ

ယဿ ရုက္ခဿ ဆာယာယ ၊ နိသီဒေယျ သယေယျဝါ။

န တဿ သာခံ ဘဇ္ဇေယျ၊ မိတ္တဒ္ဓုဗ္ဘော ဟိ ပါပကော။

ယဿ ရုက္ခဿ=အကြင်သစ်ပင်၏၊ ဆာယာယ=အရိပ်၌၊
နိသီဒေယျ ဝါ=ထိုင်မူလည်းထိုင်ဖူးရာ၏၊ သယေယျဝါ=အိပ်မူလည်း
အိပ်ဘူးရာ၏၊ တဿ=ထိုသစ်ပင်၏၊ သာခံ=သစ်ခက်ကို၊ န ဘဇ္ဇေယျ=
မချိုး မဖျက်ရာ၊ ဟိ-သစ္စံ=မှန်၏၊ မိတ္တဒ္ဓုဗ္ဘော=မိတ်ခင်ပွန်းကို ဖျက်ဆီး
ခြင်းသည်၊ ပါပကော=ယုတ်မာလှ၏။

နွား၊ မြင်းပြိုင်ပွဲတရား ပြီး၏။

နွားမေတ္တာစာ

[၁၂၄၇-ခု၊ အင်္ဂလိပ်မင်းဝင်စတွင်၊ မုံရွာမြို့၊ လူကြီး-လူကောင်းအပေါင်းတို့၊
တောင်းပန်ချက်အရ၊ ရေးသားတော်မူအပ်သော မေတ္တာစာ]

စက်လေးစုံလွင်သာ မင်္ဂလာသမိုက် အလုံမြို့အောက်တိုက်ဝယ်
သိုက်မြိုက်သည့်ဌာန မုံရွာမြို့ဒေသဟု ပါကဋ္ဌကြေညာသော ရွာမဟေ
ရပ်ကြီးက နတ်တီးသည့် စည်မုရိုးကဲ့သို့ ရှည်အကျိုးဖြစ်ပွားရန် တရားရင်း
သုတ္တန်ကို ထုတ်ပြန်ကာလင်းလိုက်မည် နားသွင်း၍ ထောင်ကြပါ။

ဝိသုဒ္ဓိပ ထုံး

ခေတ်ကာလယခု ဖြစ်လာရအမှုမှာ ဘယ်သူ့ကိုကိုးစား ဘယ်သူ့
ကိုပြီးထားမည် ရိုးမှားလို့မသင့် စဉ်းစားဖို့အခွင့်မှာ ချိန်သင့်ခါမှန်းမည်ဟု
တစ်တိုင်းလုံးကြမ္မာ ဝိပါကရင်းပါသောကြောင့် သာကီနွယ်သိန်းခြောက်

သောင်း ဆွေတော်များအပေါင်းတို့ သူမကောင်း မိစ္ဆာဉာဏ် ဝိဇ္ဇာ၊
ဘေးရန်ကြောင့် ဂျမ်းပြန်အောင်ပျက်ပြားရာ မြတ်ဘုရားဘုန်းလှိုင်လည်း
ကိုယ်တော်တိုင်မားမား သုံးကြိမ်တိုင်ကြသွား၍ တားသော်လည်း မရ
မ၊ သော်လည်း မတတ်သာ နတ်၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာတို့ နေအားသည့်
တွက်တာနှင့် ဆိုစရာမရှိပြီ။

ဝိဇ္ဇာဘုရင် သာဝတ္ထိပြည့်ရှင်လည်း သာကီဝင် တစ်ပြည်လုံးကို
ဖျက်မှုန်းသည့်ကံသစ်ကြောင့် စစ်ရဲမက်ဗိုလ်ပါနှင့် မြစ်ဂင်္ဂါ ရေစခန်းတွင်
ပရမ်းပတာပျက်ပြား၍ ငါးလိပ်တို့အစာ ဖြစ်ဖူးသည့်ကျမ်းလာ ဒေသနာ
အထွက်နှင့် ချိန်စက်ကာ ယူရလျှင် “ပျက်သူမှာ ဖြစ်လမ်း၊ ဖျက်သူမှာ
နှစ်မွန်းဖို့” စခန်းလမ်းဆိုက်လေသည်။

ထိုက်သက်ရင်းတရား ခုဖြစ်ပုံအလားကို ဘုရားဟောကျမ်း
ထွက်နှင့် အချက်ကျ ညှိလိုက်သော်-

- ၁။ ဘာရံ ဝဟတိ ယော ယဿ၊ နိဗ္ဗန္ဓော အတ္တသော သဒါ။
မာတာပိတာစ ဘာတာစ၊ ဉာတိမိတ္တာစ တဿ သော။ ။
- ၂။ ယေ တာဒိသေ နုကမ္မန္တိ၊ ကတညူ ကတဝေဒိနော။
ဝမန္တိ ယသဘောဂေဟိ၊ သုက္ကပက္ခေဝ စန္ဒိမာ။ ။
- ၃။ ယေ စ တေ နာနုကမ္မန္တိ၊ သံမုဋ္ဌာ မိတ္တဒဗ္ဗိနော။
ဟာယန္တိ ယသဘောဂေဟိ၊ ကာဠပက္ခေဝ စန္ဒိမာ။ ။

စကားကျအဓိပ္ပါယ်

ဤပါဠိပဒ အဓိပ္ပါယ်ကျမှာ မိဘနှင့်ဆရာ ဉာတကာတစ်စု
ကျေးဇူးပြုစီးပွားဖက် ခြောက်ဦးသားအနက်ဝယ် တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ်
မပျက်ဖူး အလိုနှင့် ဗြဟ္မစိုရ်တရား လက်မကွာထားနိုင်မှ စီးပွားဟောင်း

မပျက် စီးပွားသစ်တိုးတက်၍ ချမ်းသာသက်ရှည်ရာသည်။

ခြောက်ဦးသား ထိုသူကို မကြည်ဖြူမသနား အလေးမဲ့ ပေါ့စားလျှင် စီးပွားသစ်မတိုး စီးပွားဟောင်းညှိုးသည့်ပြင် ဘေးမျိုးစုံ သောကနှင့် မောရမည်တကယ်ဟု အဓိပ္ပါယ်အပြု အနက်သွားကျချေသည်။

ကမ္ဘာစောင့်တရား

မြန်မာ့နယ်တရိုး အကျွန်ုပ်တို့လူမျိုးမှာ ရှေးအရိုးဗြဟ္မစိုရ် ကမ္ဘာစောင့် တရားကိုယ် ယွင်းယိုသည့်အမှုသည်အချက် တစ်ခုနှင့်ပင် ယခုလိုဖြစ်ရေး တစ်တိုင်းလုံးခေတ်ဘေးကို နှစ်မဝေးဆက်လက်ကာ တွေ့ကြလျက် နေပါသည် မိတ်သဟာယံပျူး ဆိုခဲ့သည့်ခြောက်ဦးတွင် အထူးပင်ကွက်ကျား၍ တရားပျက်နာသည်မှာ ကမ္ဘာနှင့်အမျှ မြန်မာတို့ ဒေသသည် ဇင်္ဂလပြီပြီ နွား ကျွဲကို အားမှီလျက် ဘိုး၊ ဘေး၊ ဘီအစဉ် သက်မွေးမှုတွင်သည်ကို မျက်မြင်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

သို့သနစ်ကြောင်းရင်း သိကြလျက်အခင်းပါကို သနားခြင်း ကွာဝေးသည့် ငရဲခွေးအစာ လူဒုဿီပြိတ္တာတို့ မာန်မိစ္ဆာယှဉ်ပူး၍ ကျေးဇူးပြုစီးပွားဖက် မြန်မာနွယ်အဆက် ကမ္ဘာကဖက်ခဲ့၍ အသက်၏ သဏ္ဌာန် မိတ်ရင်းစစ်မှန်လှသော တိရစ္ဆာန် ကျွဲ-နွားကို သားမယား မွေးမှုနှင့် ကရုဏာမကပ်ဘဲ သတ်ဖြတ်၍ရောင်းသူမှာ လမ်းနှစ်ကြောင်း မရှိ အဝီစိအောက်ရွာမှာ ကမ္ဘာကိုရက်တွက်၍ ထောင့်တစ်သက် သွားတော့မည်။

တရားကိုယ်ထင်လင်းမို့ စဉ်းစားခွင့်မလိုပြီ ဝယ်ကြသူတစ်ဦးကိုသာ တရားကိုယ်ထင်လင်းအောင် သတင်းစာကမ်းလိုက်ပါသည်။

ဒီဌာန

ကျမ်းဝိဘင်း ဌာနထာ တိုက်ရိုက်ကြီး အလာမှာ ပါဏာတိပါတ ပြုလုပ်သည့် ဌာနဝယ်-

- ကာယကံရှင် တစ်ခန်း
- ချီးမွမ်းသူ တစ်ယောက်
- ဝမ်းမြောက်သူ တစ်ဖက်
- သုံးဦးသားအနက် အကျိုးဆက်မတူကြ
- ကာယကံရှင်ဗာလမှာ နိရယတာလမ်း
- ချီးမွမ်းသူ ပြိတ္တာရောက်
- ဝမ်းမြောက်သူအနေမှာ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ-ဟု

ဝေပုံကျအပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်သင်းသီးတွင် ပစ္စည်းရှင် ဝယ်လူစုမှာ ချီးမွမ်းမှုတစ်စိတ်ပါ ဝမ်းသာမှုတစ်သွယ်ထွက် နှစ်ပါးစုံရောယှက်သော် လက်သည်ထက် အပြစ်ကြီးမည်ဟု ယူမှီးရန်ကျသော်လည်း ကာယကံ အရှင်နှင့် တူလျှင်ပင်မနိဗ္ဗိ၊ နောက်ဆွဲကလိုက်ရကြောင်းမှာ တစ်ခုကောင်း အတွက် ဝမ်းသာသည့်အချက်နှင့်ပင် ဆက်ဆက်ကြီးပါရမည်ဟု ဌာနထာ ရှိသည်ပင်။

ယုတ္တိနှင့်စဉ်းစားလျှင် ရောင်းသမား ဝယ်သမား နှစ်ဦးသား သဘောတူ-

- ဝယ်သူက မူလ
- ရောင်းသူမှာ ဘူတ
- ဝယ်သူပေါ်မှ ရောင်းသူရွှင်
- ရောင်းသူရွှင်မှ တွင်တွင်သတ်

- နဘောထပ် လွန်းပေါင်းတင်
- သည်အတိုင်းမြင်ကြလျက် ဇွတ်ငင်သည့်တဏှာကြောင့် ဟင်းလျာ
- သည် ဆိုလျှင်ပင် ခိုပြုသည်အတိုင်း-
- ဝိုင်းကြသည် ကြွက်ကြွက်ဆူ
- သူမရ ငါမရ
- ငွေစကို တပြင်ပြင်
- ချိန်ခွင်ကို တစ်ခါခါ
- နက်ဖြန်လည်း လာပါနော်
- သန်ဘက်လည်း မျှော်ပါမည်
- ခေါ်လိုက်သူ အချို့
- လက်တို့၍ မှာသူမှာ
- ဟင်းလျာသည် လာခဲ့ဟု
- စိတ်ထဲက တ၊ သူတ

သို့ဖြစ်၍နေကြလျက် ပါးစပ်ကပရိယာယ် “ရောင်းလာလို့ ဝယ်ပါသည် ဘယ်အပြစ်မရှိပေါင်”ဟု ယောင်လို့များမဟနှင့် ဝမ်းထဲက သဘောကို မပြောဘဲ ကုန်စင်အောင် မြင်ရင်းစွဲ ဖြစ်ကြသည်။

ပစ္စည်းရှင် ဝယ်သူတို့ ကူပုံသည့်အလား ပေးလိုက်သည့် ဒင်္ဂါးလည်း နွားရှာ၍သွင်းသူနှင့် စီးပွားတူလုပ်ဖက် ငွေမြင်သည့်အတွက် ကြောင့် သွက်သွက်လည် အတွင်းခိုး လှည်းတောင်သူ တရိုးမှာ နွားမျိုးများ ပြတ်မတတ် သားမယား အငတ်တွင် မတ်တတ်မှိုင့် ကြံရ၍ ဓားပြသို့ ဝင်သူဝင် သို့ဖြစ်အင် မူလမှာ ဝယ်သူကအခြေရင်း ဟုတ်၊ မဟုတ် မငြင်းနှင့် ထင်အလင်းဒိဋ္ဌ မျက်မြင်ပင်ဖြစ်ကြသည်။

တရားသားသက်သက်

သည်ရသတဏှာမဲ့ သူအတင့်ရဲတိုင်းကို အကဲကမသန် ဇွတ်လဲ့၍ ခံကြလျှင် ပါယ်လေးတန်ဒုက္ခမှာ မြုပ်ကြမည်စင်းစင်း သည်တဏှာကင်းလျှင်ပင် တတောလင်းအမှိုက် သည်လောဘစရိုက်ကို အမြိုက်သီးအလား အလိုက်ကြီး မှားကြလျှင် ပါယ်လေးပါး ယမ၊ ဘုံတွင် အိမ်ထောင်စုံ ဆေးတော်ထိုး ရိုးအမျိုးစာရင်းမှန် ရွှေတိုက်တော် လက်ခံနှင့် မပြန်တမ်းအဟုတ် ကမ္ဘာနှင့်စာချုပ်၍ စုံးစုံးကြီး မြုပ်ကြမည် မဟုတ်ဘူး မထင်နှင့် မယုံလျှင်ကိုယ်တွေ့မှ ဆိုသရွေ့မကဟု လှလှကြီးသိလိမ့်မည်။

ဇာတ်နိပါတ် သက်သေကို ရှာဖွေကာထုတ်ဆိုလျှင် ပိုအမိုများမည်ကြောင့် တရားသားသက်သက် စကားသွားညက်ညက်နှင့် နား၊ မျက်စိမခိုသာအောင် လိုရာတွင်ဖြောင့်လိုက်သည်။

ထုံးဟောင်း သာဓက

ရောင့်တက်သည့်လောဘ မနောကံဇောကြွ၍ ဂေါမံသဟင်းလျာကို မြိန်ရှက်စွာစားရမှ ဆီအသားဖွံ့ဖြိုး ဉာဏ်ပညာတိုးသည်ဟု နှလုံးဆိုး စကားတတ် ကပ်လျှင်သာကပ်ရမည် သုတ်နိပါတ်ကျမ်းဂန်တွင် နာဖျားရန် အကြောင်းဟု ထုံးဟောင်းကိုတွေ့ရသည်။

အလေ့ဆိုးဝသီဉာဉ် သည်တဏှာသူငင်၍ လူအရှင်ငုတ်တုတ်နှင့် ပြိတ္တာရုပ်ဇာတ်ပေါ်၍ တအော်အော်နေရကြောင်း၊ ၎င်းပြင်အပါယ်ကျဇာတ်ဝတ္ထုသာဓကမှာ ကျောင်းတကွကျောင်းတိုင်းတွင် ကိုးကြောင်းရေး ဆယ်ကြောင်းရေး စာတိုက်ချင်းယှက်ထွေး၍ မကွေးသာမဆန့်သာ ပေါများလှပါတော့သည်။

သည်တဏှာစရိုက်ကို အလိုလိုက်မှားကြလျှင် နွားသတ်တို့သွားရာ နောက်တော်ကလိုက်ပါပြီးလျှင် နွားရုပ်သွင်အထူးနှင့် တဘူးဘူးတဘဲဘဲ မစဲအောင်တွန်မြည်၍ နှစ်အရှည်မောကြမည်။

သို့သဘောတန္တိ အမှန်ကိုသိကြ၍ ပကတိအရိုး ဟင်းသီးမျိုး ဟင်းရွက်မျိုး ကောင်းနိုးရာရှာကြ၍ ဆီအတန်ဆားအထိုက် မွမ်းမံဖွယ် အလိုက်နှင့် သိုက်မြိုက်အောင်စီရင်၍ သူတော်စင်အနှုန်း စိတ်သတ်၍သုံးပါလျှင် အဆုံးတိုင်မြိန်ရှက် ဘေးရောဂါမဖက် ဆီအသားပွားတက်၍ အသက်လည်းရှည်ပါသည်။

သန္တဋ္ဌီအချက်မှာ စက္ကဝါက်ငှက်မင်း အလောင်းတော် ကျေးသင်းတို့ ခင်းခဲ့သည့်စံထုံးနှင့် လုံးလုံးကြီးမထပ်ငြားသော်လည်း တတ်အားသမျှ ခြိုးခြံလျှင်ပင် အကျိုးတန်ပေးပါသည်။

ကျေးသူတော်ထုံးဟောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီးအားပြု၍ သည်ဝတ္ထု အသားထူးကို မစားဘူးဧကန်ဟု မိဋ္ဌာန်၍ပြီပြီ သည်အတိုင်း ညီပါလျှင် ပါရမီဆယ်ဖြာလည်း အလွယ်သာရမှု အကုန်လုံးစုပါသည်။

အကြောင်းအရင်း စဉ်စားဖွယ်

ယခုခါခေတ်အတွင်းမှာ နွားသားဟင်း ကျွဲသားဟင်း အသန့်ပင် လွတ်ကင်းအောင် ရှင်းရှင်းကြီးစင်ပြောင် ကျွန်ုပ်တို့ရှောင်ပါသည် နောင်လာရန်အဖို့ ကြားသမျှကရိုရယ် ကျွန်ုပ်တို့ထပ်တူ သဘောထားဖြူကြပါ။

လူတို့လို တီတီတာတာ မပြောတတ်ရှာကြလို့ ငုတ်တုတ်သာ မပြန်လှန် ပြုသမျှခံရသည်၊ ဌာန်ကရိုက်ပြတ်သား နှုတ်လျာများတတ်အားလျှင် နွားတို့ကဆိုရန် ခွင့်ရှိသည်အမှန်မှာ မြန်မာနှင့်ကုလား နှစ်ပြည်ထောင်တိုင်းသားတို့ ဖြစ်ပွားသည့်တွက်တာသည် ငါတို့မှာသေတ္တာ အကုန်လုံးစုချေသည်။

- သူတို့ဘေး သူတို့ဘိုး သူတို့နွယ်တရိုး တစ်မျိုးလုံး တစ်ဆွေလုံး သူတို့တိုင်မဆုံး၊
- တို့တစ်တွေ ပခုံးမှာ မီးဟုန်းဟုန်း ထ မတတ်၊
- တို့လုံလ တို့စွမ်းအန် တို့အပန်းခံနိုင်လို့၊
- ဆန်စပါး ပြောင်း နှမ်း ဗူး ခရမ်း ပဲ အမျိုး
- မြေပြင်လုံး မောက်ဖြိုးအောင် တိုးတက်သည့် ဘဏ္ဍာနှင့်၊
- လိုရာတိုင်းပြည့်စုံ ကုံလုံကြအသီးသီး၊
- ကျောင်းကြီးဆောက် ဘုရားတယ်
- တစ်တိုင်းလုံးကြွယ်သည်မှာ၊

ဘယ်သူက အရင်းဟု စဉ်းစားဖွယ်မရှိ ထင်အလင်းသိပါလျက် သတိပင်မပေါ် ကျေးဇူးကိုမမျှော်၊ စိတ်အချော် တိမ်းပါး မိတ်မတော် စိမ်းကားလျက်-

- တို့အသား တို့အသဲ တို့အဆီ ရွဲရွဲကို၊
- ထမင်းပွဲအလယ် အနင့်သား တယ်ပြီးလျှင်၊
- ရယ်ကာနှင့် ပြုံးကာ အရသာ ခံစား၍၊
- လင်မယားတစ်တွေ မြို့ကြသည့် အနေမှာ၊
- မြန်နိုင်ပေ သူတို့ကိုယ် မျိုရက်ပေ သူ့ခံတွင်း၊
- တို့လုပ်သည့် ထမင်းကို တို့ဟင်းလျာ အသားနှင့်၊
- စားကြသည့် ဖြစ်နဲ့ကို တို့အသဲ နာလိုက်ကဲ့၊

ကမ္ဘာဦးစတင် ထက်ကာရီ ယခင်က ချေ-သမင်တောသား အများတို့ထုံးစံ တိရစ္ဆာန်စရိုက် တို့ဘာသာတစ်သိုက် အလိုက်များ နေခဲ့ကြလျှင် မသေမီ စပ်ကြား အိပ်ချင်အိပ် စားချင်စား သွားချင်သွား လာချင်လာ အပုံကြီးချမ်းသာမည်။

အဓမ္မလူသား

- ယခုမှာ လားလား အဓမ္မ လူသားနှင့်၊
- စီးပွားတူ ချမ်းသာဖက် ခိုမိသည့် အတွက်ကြောင့်၊
- တက်တက်ကြီး အကုန်မှား၊
- ငါးပါးမှောက် ခြောက်ပါးမှောက်၊
- မှားသလောက် မပြောသာ၊
- သက်ခန္ဓာ ရှိစဉ်လည်း မချီအောင်စေစား၊
- တို့ကိုယ်ကောင့်အသားကို ဟင်းတစ်ပါးသတ်၍ လုပ်၊
- ဘယ်သင်းက ဟုတ်သေးတုန်း ယုတ်မာသည့် အဖြစ်လား၊
- သည့်လောက်တောင် ရိုင်းငြားသည့် လူသားတို့ လက်ထဲတွင်၊
- ဖွဲ၊ ပြောင်း ရိုး မြက် ရေ သုံးစား၍ နေရသည်ထက်၊
- တောကျားတွေ ပါးစပ်မှာ ခေါင်းပြတ်၍ သေရခြင်းသည်၊
- လွန်အမင်း မြတ်သေး၏။

အဟောဒုက္ခ

ရှေးအထက်ကာရီ ပဝေဏီအခြေက ရေလိုက်ကြီး မှောက်မှား၍ တို့နောက်သား တစ်စုမှာ-

- လူ့ဘီလူးအစာ ဟင်းလျာဖို့ အပြီး၊
- ဗူးသီးနှင့် ကြိုလိုကြို ဖရုံနှင့် ငြားလိုငြား၊
- သခွားနှင့် တွဲလိုတွဲ ချိုတနဲ ချဉ်တထွေ၊
- တို့ဖြစ်ပုံ အနေနှယ်၊
- သေလျှင်လည်း လက်တလော ရှင်စဉ်လည်း ဖတ်ဖတ်မော၊

- အဟောဒုက္ခ ဘယ်အခါတွင်မှ၊
- သက်သာရာ မရအောင် တို့ကြမ္မာပြုနဲ့ကို၊
- အသဲထိ နာလိုက်ပါဘိ၊
- ဉာတကာတစ်သင်း မိတ်ဆွေရင်းတို့-ဟု၊
- နွားချင်းချင်း ဆိုကြရန် ခွင့်ရှိသည်အမှန်ပင်။

သနားရန်တာလမ်း ရှိသမျှစခန်းကို ဆုံးကမ်းရောက်မျှော်ခေါ်၍ မသူတော်စရိုက် ထွန်းကားသည့်အခိုက်ကို အလိုက်သင့် အရှောင်ကောင်းနိုင်မှ နောင်နှောင်းကို ချမ်းသာ၍ နတ်ရွာမှာ အတူတွေ့ကြရအောင် အလေ့ကောင်း ရှင်းရှင်း ဇောသဒ္ဓါစင်းစင်းနှင့် သတင်းစာပါးလိုက်ပါသည် ကြားကြားသမျှ မိတ်ဆွေအပေါင်း သူတော်ကောင်း ပညာရှိတို့။

နွားမေတ္တာစာပြီး၏။

[ဤနွားမေတ္တာစာကို အကြိမ်ကြိမ်ရိုက်နှိပ်၍ ထက်အောက်နှစ်ဖြာ မြန်မာနိုင်ငံတော်၌ ကမ်းလှမ်းဖြန့်ဖြူးစေတော်မူရာ များစွာသော သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့သည် နွားသား-ကျွဲသားများကိုမစားဘဲ ရှောင်ကြည်ကြကုန်သည်၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း ဤနွားမေတ္တာစာကို အရကျက်ဆောင်၍ တစ်ဆင့်ဟောပြောကြရာ များစွာသော သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့သည် နွားသား-ကျွဲသားများကို မစားဘဲ ရှောင်ကြည်ကြလေသည်။]

[သက္ကရာဇ် ၁၂၄၇-ခုနှစ်တွင် မုံရွာမြို့နေ လူ သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့က အရပ်ရပ် မြို့ ရွာသို့ ကြွေငြာဝေငှသော ဂေါမံသ မေတ္တာစာ။]

နွားမေတ္တာစာပြီး၏။

ဤတွင် ဂေါဏသုရာဒိဒီပနီ ပြီး၏။